فلسفه په ساده ژبه

فلنسفا با ماحرون

په بلجيم کې د قضايي فلسفې حقوقي څانگه (Y-ease)

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب نوم ------ فلسفه په ساده ژبه لیکوالان:------ استنی تېچمن او کیټرین ایوینز ژباړه:----- امین رنځور احمدزی گیپوز او ډیزاین: ----- جمال ناصر خټک د چاپ شمېر:----- دوه زره ټوکه خپرندوی: ----- په بلجیم کی د قضایي فلسفی حقوقي څانگه

دترلاسه كولو پتې:

كابل: د پامير سېنما شاته دوهم پوړ كتابښار ته مخامخ د هله مجلي دفتر

جلال اباد: اسحق زى ماركېټ ځمكتلى يار كتاب پلورنځي

لوگر:۱- پل علم زینت راډیو ۲- ښاروال مارکیټ حکیمي کتابیلورنځی

پكتيا: گردېزښار غزني لين علمي كتابپلورنځى

لړلپک

۴	ريزه	۷ س
	سفه څه شی ده ؟	
	مابعدالطبيعه	•
	اخلاقي فلسفه	•
	سياسي فلسفه	•
	د علم فلسفه	•
	منطق	•
	د فلسفې نوری څانګی	•
	ه او اخلاقي اصول	
	رکس او مارکسیزم	کما,
	ندار او بی دولتي	
	ند او مرګ	
	شر وجود	
	خدای(ج) وجود	. 5 >
	دلیل د الهام په بنیاد	•
	دليل د معجزاتو په بنياد	•
	دلیل د علت اولی	•
	دلیل د وجود په بنیاد	•
	دلیل د اتقان صنع	•

ري	ح براب
د فرصت برابري	•
قانون او ارزښتونه	•
حداقل دولت	•
ي	کر آزاد
سياسي اَزادي	
استقلال	•
د مشروطه حکومت په چوکاټ کی سیاسي ازادي	•
د ټولنو د اَزادئ تضمین	•
فردي أزادي او طبيعي حقوق	•
ژوند د فلسفی تاثیر	۷ په ز

سريزه

دا كتاب هم د عادي لوستونكيو لپاره ليكل شوى او هم د پوهنتونونو تحصيلاتي مؤسسو او مسلكي محصلينو لپاره ليكل شوى دى، دا كتاب د كېمبريج د پوهنتون فارغ كيټرين ايوينز ليكلى دى هغه اړتيا احساس كړه چى لوستونكي د فلسفى له لا زياتو موضوعاتو سره آشنا شي، موږ وغوښتل چى دلته هغه ايپچلي اصطلاحات په اسانه او ساده ژبه بيان او وړاندى كړو كوم چى عام فهمه نه دي او د فلسفى په نورو كتابونو كى په نسبتاً تخصصي ژبه وړاندى شوي دي. په نورو پخوانيو آثارو كى به ډير كم داسى وي چى دى اصل ته دى پام پكى شوى وي. موږ دلته د فلسفى له براخ علم نه په اختصاري ډول يو څو متنونه راخيستى دي چى په فلسفي علم، سياسي نظرياتو، فيمنيزم، منطق او د ژوند په مانا مشتمله ده. د موضوعاتو د ځينى برخو په ليكلو كى د كيمبريج پوهنتون له درسي جزواتو استفاده شوى ده ليكن دا موارد په يو داسى شكل استفاده شوى دي چى هغه كسانو ته اخذ تر ډير اسانه دى كوم چى له فلسفى سره تر دا دمه هيڅ اشنا نه دي. د فلسفى تاريخ مو دلته تر بحث لاندى نه دى نيولى ليكن ځاى ځاى په مستقيم او غيرمستقيم ډول فلسفي مساي او پيشنهادي حل لارى وړاندى شوي دي. په دوهم چاپ كى مستقيم او غيرمستقيم ډول فلسفي مساي او پيشنهادي حل لارى وړاندى شوي دي. په دوهم چاپ كى مستقيم او دوهم فصل د (ماركس او ماركسيزم) په نامه د ماركس د سياسي نظريې تشريحي بنه جمله كى راځي او دوهم فصل د (ماركس او ماركسيزم) په نامه د ماركس د سياسي نظريې تشريحي بنه

دا کتاب د علمي پراختیا او د فلسفي معلوماتو د زیاتوالي په موخه نه صرف د فلسفی د زده کوونکو لپاره بلکی د سیاست، ټولنیزی نظریې او د الاهیاتو د علم د علاقه مندو افرادو لپاره هم ډیر گټور دی.

جینی تیچمن او کیټرین ایوینز

PHILISOPHY: A Beginners Guide

د کتاب اصل نوم فلسفه د تازه زده کوونکو لپاره دی چی په فلسفه په ساده ژبه اړول شوی دی

ولې اړتيا ده چې فلسفه ووايو ؟

که څه هم دا زموږ په ټولنه پوری نه محدودیږي او عامه مسئله ده. د مطالعې یو له غټو او اړینو مسایلو څخه داده چی فلسفه موږ د سات تیرئ لپاره لولو، نن ورځ زموږ د ځوانانو تر منځ د فلسفی مطالعه ډېره شوی ده مگر په ډیر کم شمېر ځوانان به وي چی فلسفه د مناسب هدف او انگیزی په خاطر گوري، دلته غواړم د فلسفی د مطالعی دوه ډوله انگیزې نقد کړم. اول: ځینی افراد چی شاید ډیری برخه به یی ځوانان وي د نورو ورځنیو مشغولتیاوو او سات تیریو تر څنگ یو ډول کلتوري تفریح هم وکړي چی یوه برخه یی مطالعه تشکیلوي چی له دی نه د خوند لپاره استفاده کوي خو فلسفه ځکه دوئ د خپلی مطالعی لپاره زیاته کاروي چی له کلتوري او روښنفکرانه پرستیژ نه برخمنه ده.

دوهم: يوه بله انگيزه چې د فلسفې په متونو پورې تړلې ده داده چې افراد غواړي خپله د پوهې او سواد سطحه پورته يوسي. له دې نه ددوئ هدف دا وي چې له فلسفي بحثونو سره لا ډير اشنا شي او په هر څه و پوهيږي. دلته د لوستونکي هدف له مطالعې نه خوند اخيستل او يا سات تيرول نه وي بلکې د ورکړل شوو معلوماتو ذخيره کول دي چې په دغه مطلوب کتاب کې ځاى په ځاى شوي وي.

د خوند لپاره د فلسفې مطالعه ددی سبب کیږي چی سړی د فلسفې د عمیقې مطالعی په ځای یو څو کتابه ووایي ځینی جملی او اصطلاحات یاد کړي او ستړی او بیا د یوی بلی موضوع په لټون او تعقیب پسی لاړ شي. دلته له ټولو مهمه موضوع چی د سړي ذهن کنجکاو کوي د یوی موضوع په اړه د شخص کم معلومات او لنډفهمي ده، بلخوا د کیسی په شکل د فلسفی د تاریخ لوستل بغیر له دی چی فلسفه د سړي په ذهن کی د یو داستان په شکل پاتی کړي بله نتیجه نه لري خو له هغه کسانو پرته چی هغوئ فلسفه د یو دلچسپ مضمون په توگه وایي او تعقیبوي یې. ددی لوی مثال د پوهنتونونو دی چی هلته فلسفه د ځمک پېژندنی او جغرافیا غوندی د یو اضافي مضمون په توگه تدریسیږي.

اساساً فلسفه د انسان تر گردو زیاته او مهمه روحي اړتیا ده، ځکه چی انسان ژور پوهیدلو ته اړتیا لري او دغه راز پوهیدنه د انسان لپاره یوه همیشنۍ اړتیا ده. لکه چی موږ گورو ماشومان تل په دی هڅه کی دي چی وپوهیږي دا کار څنگه، له کومه او چا وکړ. په همدی دلیل ارسطو وایي: فلسفه په طبیعي توگه نړۍ رانغاړي بناً هر انسان په یو نه یو توگه فیلسوف او یا د فلسفې تر تاثیر لاندی دی، ځکه چی په ناغوښتلی توگه ددوئ ژوند په هغو مسایلو پوری تړلی دی چی فلسفه بحث تری کوي او فیلسوفان دغه مسایل چی د انساني ژوند بنیاد یی بللی شو په ژوره توگه څیړي او تر بحث لاندی یی نیسي او د حل لاری ورته لټوي.

له بل پلوه موږ انسانان په ژوند کې د عملي کردار لپاره مجبور يو چې هميشه تصميم ونيسو او په بنيادي توگه له يو انتخابه پرته ژوند کول ناممکن دي، نو په همدې اساس موږ اړ يو چې پوه شو کوم تصميم چې موږ نيسو ولي او څنگه يې بايد ونيسو او د فلسفي وظيفه همدغه ده چې موږ ته ددغه انتخاب نوعيت نتيجه او حل لارې راپه گوته کړي. نو په دې اساس فلسفه د هر انسان لارښود دې، او د لا ښو لارو چارو او کاملو لارو چارو او نويو لارو چارو د ټاکلو لپاره يو منظم چوکاټ او سيستم ته مو ورپام کوي او په انسان کې د ژوند او نړئ د حقيقي مانا او جوهر د پيدا کولو لپاره يوه قوي قوه او هوډ پيدا کوي د همدې لپاره موږ فيلسوف هغه څوک بللي شو چې ددغو اړتياوو څيړونکې وي او دغه چوکاټ چې د ژوند د اصولو لپاره د فلسفي علم ټاکلې دې شنلې او څېړلې شي.

بله ضروري نکته چې د فلسفې اهميت مخکې له مخکې راته روښانولي شي هغه داده چې ټول علوم فلسفې ته اړ دي، تر ډيره پورې دعلماوو تر منځ نظر دا موجود دې چې فلسفه د علومو په اساس ټاکلو کې مخکښ رول لري، که هغه علوم طبيعي او رياضي علوم وي چې په تجربوي اسلوب مخکې ځي يا په برهان او قياس، بلکې ټول هغه څه چې موږ يې د علم په نوم يادولي شو فلسفه يې نقشه ورجوړوي.

تر کومه حده چی ددی کتاب د ژباړلو اړتیا ده باید ووایم چی لکه څرنگه چی ښاغلي تېچمن په خپله د پیل په خبرو کی وییلي دي دا کتاب د فلسفې له مسلکي اشخاصو پرته د هغو لپاره هم مهم دی چی غواړي د فلسفی په اړه په څه و پوهیږي دلته کوشش شوی دی چی د فلسفې د مطالعی پیچلی موضوعات او نسبتاً سخت اصطلاحات په ارامه او روانه ژبه وړاندی شي چی هر څوک وکولی شي استفاده تری وکړي او په موضوع و پوهیږي.

که څه هم ژباړه يو ډير دروند مسؤليت دی او دا چې زه به د ژباړی په جريان کې تر کومه حده توانېدلې يم چې د مسايلو اصلي پانگه تاسو ته وړاندې کړم خو ډاډه يم چې په پښتو ژبه د فلسفې اړوند ليکنو د نه شتون په وجه دا او دې ته ورته نورې ژباړي نه يوازې چې دوخت ضرورت دې بلکې د راتلونکو نسلونو يو قرض دې چې په خفگان سره بايد ووايو چې اوسنيو ليکوالانو او ژباړونکو په مناسبه توگه دغه قرض نه دې ادا کړې او يا تر اوسه پورې دې ته متوجې شوي نه دې.

زه يو ځل بيا وايم چې ژباړه يو دروند مسؤليت دى چې هم د ليکوال او هم د هغو کسانو پور راپه غاړه کوي کوم چې ته غواړى د ليکوال خبرى په عيني شکل ورورسوى زه يې مخکى له مخکى د نيمگړتيا او کمزورۍ بخشش غواړم.

د يو آباد او علمي افغانستان په هيله

محمدامن رنځور

جلال آباد ۱۳۸۸هـ ل د حمل د میاشتې پینځلسمه نېټه

فلسفه څه شي ده؟

فلسفه د هغه مسایلو مطالعه ده چی ډیر پراخ او جنجالي وي دا مسایل په ماهیت، وجود، معرفت، اخلاق، دلیل او د انسان په هدف پوری تړلي دي. په فلسفي پوهنتون کی دا موضوع په مختلفو ښاخونو تقسیمیږي چی اصلي څانگې یی عبارت دي له مابعدالطبیعه، اخلاقي فلسفه، سیاسي فلسفه، علمي فلسفه او منطق.

مابعدالطبیعه: د وجود او پیژندگلوی مطالعه

د ارسطو د آثارو یو راټولوونکي اندرونیکوس دغه نوم د ارسطو د فلسفی په یوی برخې کیښود، خپله ارسطو دغه برخی ته فلسفه اولی نوم ورکړی وو له فلسفه اولی نه د هغه مقصد بنیادي یا مهمه فلسفه وه، فلسفه اولی یا بنیادي فلسفه له ذات وجود، ذات علیت، او ماهیت شناخت څخه عبارت ده. اندرونیکوس د ارسطو د آثارو د راټولولو به وخت د فلسفه اولی له مربوطه رسالی طبیعیات څخه د مابعدالطبیعه فلسفی نوم راخیستی ده هغه طبیعیات د یو کتاب په بڼه راټول کړل او مابعدالطبیعه یی ونوموله یعنی هغه برخه چی طبیعیات وروسته ده.

ما بعدالطبیعه له هستئ پیژندنی څخه تشکیل شوی ده هستي پیژندنه د ذات وجود، ذات تکوین یا پیدایښت، معرفت پېژندنی یا د همغه شناخت نظریې مطالعی ته وایي. لیکن د ذهن، روح، خدای، زمان، مکان او اختیار مسایل هم تر بحث لاندی نیسي. دا په دی دلیل چی د معرفت او وجود پوره تحقیق ځینی نور مسایل هم په بر کی نیسي کوم چی په همدی مطالعی پوری اړوند دي.

اخلاقي فلسفه: د ارزښتونو مطالعه

د Ethecs اصل منشأ یوناني کلمه ده چی د منش او رفتار مانا ورکوي لیکن له اولسمی پیړۍ راپدیخوا په انگلیسي کی د اخلاقیاتو د علم د مطالعی په مانا استعمالیږي. نن ورځ اخلاق دوه متفاوتې ماناوې لري اول کولی شو اخلاق هغه نظریه وبولو چی د عقلاني سرچینو د نظریې

مطالعه او بررسي كوي او اخلاقي اصول توجيه كوي دوهم دا چى اخلاق د خاصو اصولو هغه رفتار ته ويل كيږي چى د متخصصو او عادي افرادو د قبول وړ وي. د اخلاقو له گڼو څانگو څخه طبي اخلاق، تجارتي اخلاق او كاري اخلاق بالخصوص د يادولو وړ دي. د اخلاقياتو علم اخلاقي اصول، نيكبختي، عدالت، شجاعت او په ټولييزه توگه د ارزښتمندو او بى ارزښته خصلتونو څيړلو ته ويل كيږي.

سياسي فلسفه: د دولت او رعيت مطالعه

سياسي فلسفه د دولت او رعيت تر منځ مسايل شاربي، ليکن په جزياتو او د حکومتي لوړو ژورو او د مشرتابه په طريقو ډېر نه غږيږي بلکي کوشش کوي چې دا سوالونه وڅيړي:

- ✓ ولي انسان بايد د حكومت تابع وي آيا له ډار او ترس پرته بل كوم دليل د اطاعت د منلو لپاره شته؟
 - ✔ آيا موږ دولتونو لرلو ته اړتيا لرو يا د دولتونو له شتون پرته به لا د بهټر وضعيت لرونکي يو؟
- ✓ آزادي څه شي ده او رعيت تر كومه حده آزادي لرلي شي او تر كمه حده بايد له آزادۍ برخمن وي؟
 - √ برابري څه شي ده او آيا خوښوونکي ده؟

د اوسنئ پیړۍ په لومړنئ نیمایي کی فیلسوفانو د دولت او رعیت له مسایلو سره ډیره کمه علاقه درلودلی ده، تر دغه وخته دا موضوع مکرراً د فلسفی د یوی مهمی برخی په توگه لیدل کیده. د افلاطون له وخته ټولو هغه کسانو چی فلسفي مخکښ متفکرین وو سیاسي فلسفه د خپلو لیکنو په سر کی راوستی ده، په خپله افلاطون هم په دی باب دوه غټ آثار چی جمهوري او قوانین نومیږي لیکلی دي.

ارسطو هم د سیاست په نامه قوي کتاب لیکلی دی آگسټاین د خدای ښار په نامه کتاب لیکلی. توماس آکویناس د دولت او رعیت حقوق او وظایف کتاب ولیکه. توماس هابز هم د لیویاتان په نامه لیکنه کړی ده. جان لاک د مدني حکومت په نامه لیکل کړي دي چی د پام وړ کتاب دی. ډیویډ هیوم د تاریخ او سیاست په نامه مطلب ولیکه. او همدا راز د معاصرو فیلسوفانو له ډلی

چى دا برخه يې له پامه نه ده غورځولى هيگل، بينټم، جان سټوراټ ميل او په ځانگړي ډول كارل ماركس يادولى شو.

دعلم فلسفه

د فلسفی مسایلو د وجود تصور چی په نظام مندئ علومو پوری منحصر دی نسبتاً نوی تصور دی، دا چی اوسمهال د علم د فلسفی په نامه یادیږی تر نولسمی پیړئ پوری یی د معرفت د نظریې یوه برخه تشکیلوله. د نولسمی پیړئ ځینی فیلسوفان لکه جان سټوراټ میل دا د منطق د یوی څانگی یعنی استقرایی منطق په توگه تر بحث لاندی نیولی ده.

اوسمهال د علم فلسفه د فلسفی د یو ځانگړي شاخ په توگه شمېرل کیږي او په همدی عنوان په اکثره پوهنتونونو کی ځینی وخت د علم محصلینو او ځینی وخت د فلسفی محصلینو او ځینی وخت هم دواړو ډلو ته تدریسیږي. دعلم فلسفه غالباً د علم د تاریخ تر څنگ شمېرلی شي. د فلسفی د علم اکثره لاروي چی کله شروع کوي لومړی یې د خپل تحصیل ژوند له علمي فلسفی شروع کړی او وروسته یی فلسفی ته مخه کړی ده. د فلسفی مسایل چی د علم مربوط دي د هستۍ پیژندنی په مسایلو ورگډېږي یعنی د واقعیت په باره کی مسایل لکه د جاذبې قوه، مقناطیسی قوه او الیکټرونونه.

منطق: د استنتاج او دليل فلسفه

د منطق د کلمې ریښه له یوناني کلمې لوگوس څخه اخیستل شوی ده چی د فکر یا دلیل په مانا ده او احتمالاً داسی ده چی ځینی وخت منطق د فکر د قوانینو د مطالعی په توگه تعریفیږي لیکن ارسطو چی ددغی موضوع بنیادگزار دی منطق یې د دلایلو د مطالعی په نامه توصیف کړی دی.

له دى ټولو سره داسى هم نه ده چى د هر استدلال هدف دقيقاً د يو شي ثابتول دي بلكى د ډيرى استدلالونو هدف دادى چى يو شى احتمال لري. د منطق بهټرين تعريف عبارت دى له (منطق د كامل استدلال هغه مطالعى ته وايي چى په صحت او عدم صحت پورى رابطه لري)

ځينې فيلسوفان وايي چې منطق بايد حقيقت هم د صحت غوندې تر مطالعي لاندې ونيسي ليکن حقيقت له صحت نه ډيره پراخه موضوع ده.

د فلسفې نوری څانگې

که څه هم په دی کتاب کی زموږ هدف دا وو چی تر ممکن حده دغه لیکنه د فلسفی په باب جامع واوسي لیکن بیا هم موږ به اختصار بسنه وکړه او د فلسفی ډیری څنگی مو ناویېلی پریښودی. په دی وجه موږ د ریاضیاتو فلسفه، د ژبی فلسفه، د حقوقو فلسفه او د هنر یا ښکلاپېژندنی په فلسفه خبری ونکړی. دلیل یی هم دادی چی دغومره اوږد بحث په دومره کوچنځ لیکنه کی نه ځاییږي او د یو جامع بحث لپاره قوي اثر لیکلو ته اړتیا ده چی لوستونکي له پورته یادو او ورته نورو برخو سره له مخکی بلدتیا ولري.

په ټولييزه توگه د فلسفی مطالعی ته له دوه لارو دوام ورکولی شو: يا خو فيلسوف غواړي چی جنجالي مفاهيم تعريف او تحليل کړي او د ثبوت لباره يې اعتمادي سرچينی استعمال کړي تر څو انتزاعي او جنجالي تصوراتو ته چی د فلسفی اصلي مسايل دي او د فلسفی د توجه وړ دي تشريح او توضيح پيدا کړل شي. د فلسفی دغه دوه انواع عبارت دي له تحليلي او (Continental)

فلسفه په ساده ژبه

لیکن باید ووایو چی دغه دوه عنوانونه چندان دقیق نه دي. اوس وخت کی تحلیلی فلسفه د شلمی پیړۍ د انگلیسی فیلسوفانو گیلبرټ رایل، جی ایل آونسټین او جی آنسکام او امریکایی فیلسوفانو لکه ډونالډ ډیویډمین، هیلری پانټام او سایول کریپکی په نومونو پوری تړل شوی ده. خو بلخوا کانټینینټل فلسفه د جنوبی امریکی او اروپا په ځینې برخو کی تر سترگو کیږی. دا فلسفه د فلسفی نظامونو د بنسټگرانو لکه هیگل، شوپنهاور، مارکس او په دی وروستیو کی د ځینی افرادو لکه سارتر، هابرماس او ډریډا په نومونو پوری تړل شوی ده.

په ژوند د فلسفې تاثير

فلسفه په انساني ژوند کی هم د اصولو او قواعدو له مخی او هم د ژوند پرمختگ او باريکيو د لا ښه پېژندلو لپاره يو بنيادي اصل ده. فلسفه چی د نړئ د مشهورو مفکرينو په نظرياتو او لرليد ولاړه ده معمولاً هغه مسايل شاربي چی ډير جنجالي او پيچلي وي که څه هم فيلسوفان د فلسفې د مختلفو قواعدو په اړه موافقتونه او مخالفتونه دواړه لري خو بيا هم فلسفه د انساني ژوند د پرمختگ بهټرينه لار وه. مختلف ممالک د مختلفو نظريو پلوي کوي او لا تر اوسه يې بريالۍ تطبيقوي چی د مثال په ډول اوسنی قوي او پرمختللی انگلستان هم د يو مشهور مفکر د نظرياتو پايله بللی شو.

د فلسفې په اړه پراخ او تنگ نظرونه

د تاریخ په مختلفو دورو کی فیلسوفانو د دوئ د څېړنی لاندی موضوعاتو ته کله په ډیره ژوره توگه کتلي دي او کله کله یی هم ډیر تنگ نظر ښودلی دی. بلخصوص د شلمې پیړۍ په لومړئ نیمایي کی فلاسفه وو د بحث موضوعاتو ته په نسبتاً تنگ نظر کتلي دي، لکه د آکسفورډ فلسفه چی د وین د حلقی پوزیتویزم او د ژبو د تحلیل ترکیب چی د موضوعاتو په اړه محدودیت توصیه کوي. او شاید چی همدغه امر په شلمه پیړۍ کی د علم د پرمختگ د مخنیوي باعث شوی وي.

په ۱۹۵۹ میلادي کال ارنست گیلنر په خپل کتاب (کلمات او اشیاء) کی ډېر کلک انتقادونه و کړل. گیلنر ادعا و کړه چی حتی مسلکي فیلسوفانو په اکسفورډ کی په خپلو څېړنو کافي وخت نه دی لگولی. او هغه څېړنی چی دوئ کړي دي د مابعدالطبیعي فلسفې له سیاست، اخلاقیاتو او د ژوند له واقعیت سره هیڅ اړخ نه لگوي. هغه وخت د گیلنر انتقاد د چا غوږ ته کوز نشو مگر وروسته فیلسوفانو د مابعدالطبیعي فلسفې د سوالونو تحلیل ته مخکه کړه او دا مهال د هغه کسانو شمېر کم نه دی چی د ژوند په واقعیت لیکنی او فکر کوي.

فلسفه په ساده ژبه

په ۱۹۷۰ میلادي کال استرالیایي فیلسوف پیټر سینگر د (حیوان آزاد) په نامه کتاب ولیکه. شاید دا د نړئ په تاریخ کی لومړنی فلسفي کتاب وي چی د حیواناتو د حلالې د ځایونو (مسلخونو) عکسونه پکی وو. ددی کتاب یو عنوان (دبی غوښې خوړو د پخلي طریقی) باعث شو چی ډیر لوستونکي یې وښو خوړو ته مخکه کړي. همدا راز نورو فیلسوفانو جي آنکام له باردارئ نه مخنیوی، سټیفن کلارک د حیواناتو حقوق، فیلپافورټ ترحمي قتل، جوډیس ټامسن د سقط جنین او امارټیاسن د اقتصادي علم او فلسفې په اړه کتابونه ولیکل.

گټه او اخلاقي اصول

اخلاقي پايله هغه نظريه ده چی وايي کړنی بايد د هغی پايلو ته په کتو تر تعقيب لاندی ونيول شي، ددی نظريې مهم قسم Utilitarianism يا فايده گرايي ده او د فايده گرايئ مشهور فيلسوفان عبارت دې له ,Jermey Bentham او John Stuart Mill , James Mill.

د يو ټيليټرنيزم فلسفه هيڅ خاص اخلاقي اصل ته اړتيا نلري ددی په ځای يو ټيليټرنسټان دا نظريه اختياروي چې هر هغه عمل چې د يو انسان د نيکمرغۍ سبب گرځي د عملي کېدو دی او ټول هغه موارد د ارزښت وړ دي چې د انسان د گټې سبب گرځي.

بل پلو کانت د يو ټيليټرنيزم په ضد تر ټولو مخکښ او مشهور فيلسوف دی، کانت وايي په نيکمرغئ پسی تر شا زغلېدل بی فايدی دي ځکه کيدای شي موږ په دی کی له ناکامئ سره هم مخ شو، او که نېکمرغي ذاتاً د ارزښت وړ وي نو کله چی مضر اشخاص په نړئ کی پرمختگ کوي نېکمرغه اشخاص به د ناراحتۍ احساس وکړي. همدا راز کانت په دی نظر دی چی په نړئ کی يوازينی ارزښتمند شی د نيکئ اراده ده او نېکه اراده عبارت ده له (د هر هغه کار د ترسره کولو لپاره تمايل او عزم چی نېک وي) د کانت په نظر دا يو معقول اصل دی او هر عاقل موجود کولی شي پيروي تری وکړي ځکه انسان ته په کار دي چی تل روغ او ريښتينی اوسي حتې که په دروغو تاسو ته يوه ستره گټه هم لاسته درځي نو بايد پرهېز تری وشي.

که د کانت نظریات و پلټل شي نو تر ټولو ډیره توصیه پکې ددی لیدلی شئ چی ریښتیني اوسئ، روغ کارونه کوئ، د دروغو وعدی مه ورکوئ، سخاوت کوئ د نیکۍ غوښتونکي اوسئ خپل استعدادونه عبث مه ضایع کوئ په حیواناتو مهربان اوسئ، هیڅکله ځانوژنه مه کوئ.

اوس راځو په مقايسوي ډول دواړه نظريات سره پرتله کوو

لومړی نمونه: فرض کړئ يوه مېرمن په يوه جزيره کې د مرگ په حال کې ده او په دې جزيره کې د هغې يوه وريره ده چې فرشته نوميږي هغه خپلې وريرې يعني فرشتې ته وصيت کوي چې ټول مال يې په يوه نيکه لاره کې ولگوي فرشته وعده ورسره کوي چې د هغې ټول مال به د يو لوبغالي په جوړېدو کې لگوي کله چې دغه مېرمن مړه کيږي او فرشته له جزيرې نه ابادئ ته راځي او هغه گوري چې د خپلې ترور پيسې په همدغه لوبغالي مصرف کړي خو يو وخت پوهيږي چې د ماشومانو يو هسپتال د پيسو د نشتوالي له امله خراب پروت دې اوس فرشته خپل نيت بدلوي او د لوبغالي لپاره ځانگړې شوې پيسې د کوچنيانو په روغتون لگوي. اوس آيا فرشته په خپل قول وفاداره پاتې شي ؟

دلته د کانت د نظریې پیروان وایي چی بلی فرشته باید په خپل قول ثابته پاتې شي ځکه چی وعده ماتول سم کار نه دی فرشته باید په خپل اصل وعده کلکه پاتی شي ځکه که هغی نه غوښتل له اوله به یی وعده نه کوله. له بل پلوه یوټیلیټرنسټان وایي چی هر څه په دی پوری تړلي دي چی وپوښتل شي چی آیا د لوبغلي په جوړېدو انسان ته زیاته فایده رسیږي او که د هسپتال، که لوبغالی مهم وو نو په خپل قول دی ودریږي خو که روغتون انسان ته له هغې زیاته گټه درلوده نو باید خپله وعده ماته کړي؟

دوهمه نمونه: د هند په کلکته ښار کی د تیریسیا مور خپل ټول عمر د مرگ په وخت کی د بی وسه او بی کسه خلکو په خدمت تېر کړ، د فایده باورانو په باور ددی کار فایده ډیره کمه ده د یو فایده باور د محاسبې له مخی د تیریسیا مور ته په کار دي چی خپل عمر د ژوندیو خلکو د خدمت لپاره وقف کړي ځکه د مړه کیدونکو کسانو په نسبت د ژوندیو مرسته کول مهم دي.

دریمه نمونه: داسی و گڼئ چی د بولیسو اداره له ډیره وخته د قاچاقچیانو د یو گروپ په لټه کی ده خو نده توانېدلی چی کومه نښانه او سند یی په اړه بیامومي، یوه ورځ د قاچاقچیانو یو ملگری د پولیسو اداری ته ورځی او د بانډ د غړو د نیولو لپاره ټول مهم اطلاعات ورکوي ددی کار انگېزه

له پخوانيو كړنو د هغه د پښېمانئ احساس نه دى بلكى د هغه او د ملگرو تر منځ داخلي اختلافات دي نو پوليس بايد څه وكړي؟

د يو ټيليټرنسټ په نظر بايد هغه ته مصؤنيت ورکړل شي ځکه د ټولنې د اکثريت منافع په بله هره ملاحظه بهټري لري، خو کانت به د مخبر د پخوانيو جناياتو په وجه د هغه په مجازات ټينگار وکړي. اصلاً د کانت نظريه په دی ولاړه ده چې که اسمان راپريوځي هم د حقايقو په تعميل کې بايد سستي ونشي مثلاً په هيڅ وجه بايد دروغ ونه ويل شي که څه هم د هغه دروغو په ويلو تاته گټه حاصلېږي.

دلته موږ يو ټکي ته په دقت کولو مجبوريږو د مثال په ډول: تاسو د نازيانو له وېړى څو تنه يهودانو ته په خپل کول کې پنا ورکوئ خو شېبه وروسته نازي عسکر د يهودانو د پلټنې په جريان کې ستاسو کور دررسېږي آيا تاسو نازي عسکرو ته وايئ ى څو تنه يهودانو ته مو به خپل کور کې پنا ورکړى څو هغوئ يې د وژلو کندى ته بوځي او که په دروغ ويلو به د څو تنه بېگناه کسانو ژوند ژغورئ؟ - په داسى حال کې چې تاسو مجبور يئ چې د يوې قاعدى په عملي کولو سره هغه بله قاعده نقض کړئ. خو داسى ښکاري چې يوټيليټرنيزم هم گڼ عيبونه لري، که فرض کړو چې د نېکمرغئ ترلاسه کول د ژوند مهم او حياتي اصل دى او موږ ټول کوشش کوو چې په خپل ژوند کې نېکمرغي ترلاسه کړو خو دا چې نېکمرغي تل له مشروع لارو نه ترلاسه کيږي او کله کله موږ د نېکمرغئ د ترلاسه کولو لپاره د نامشروع لارو کارولو ته اړ کېږو نو آيا دا به کناسبه وي چې د يو مطلق ارزښت لپاره چې ترلاسه کول يې تر بل هر څه اړين دي له نامشروع لاري کار واخلو؟ - يا د خپلې گټې لپاره ريښتيا پټ کړو او دروغ ووايو؟

د رابرټ نازیک په اند چې د فایده گرایئ په ضد یو بل نوموتی فیلسوف دی ((فایده باوري موږ ته امر کوي چې گټو ته په حقایقو ترجیح ورکړو هغه وایي په حقیقت کې انسان ته پکار ده چې تصادفي حقیقت ته په نامشروع خوشالئ بهټري ورکړي او دا د اخلاقو بنیادي اصل دی)). د فایده

باورئ يو بل مشكل دادى چى موږ ته امر كوي چى خپل اخلاقي فعاليت يوازى تر هغو كسانو محدود كړو كومو ته چى په اسانۍ لاسرسى لرلى شو او له هر هغه چا څخه صرف نظر شو چى كومك ورسره مشكل دى.

جي مور (G,mor) ددې سوالونو لپاره يو مناسب ځواب وايي هغه څرگندوي ((دبدبختيو مخنيوې له دې ډير مهم دې چې د خوشبختيو لټون دې وشي او که لږ يې واضحه ووايو ددې نظرياتو تايي يوازې د يو سالم عقل په فيصله سره کيدلې شي)).

بلاخره نه د کانت نظریه او نه هم د سټوراټ میل او د ملگرو نظریه یې د عوامو خلکو د صحت او تایید وړ دي ځکه چی سوال پیدا کوي چی ولی باید یو ساده نظریه لکه چی وایي د نېکمرغئ نظریه د مطلق ارزښت قابل ده د عملي کېدو وړ وي؟ - آیا موږ د جي مور د کتگورئ په شکل یوه بله درمیانه نظریه نشو څېړلی؟ - نو په پایله کی دی نتیجی ته رسېږو چی د نیکۍ لور ته تمایل تر ټولو باوري اصل دی خو تر څنگ یی په یو خاص اصل کلک درېدل هم معقوله خبره نه ده او دا په هغه صورت کی چی په همدغه خاص اصل ټینگار د یو انسان په زیان تمامېدی شي.

مارکس او مارکسیزم

د کارل مارکس عقل چی د چک هیگل د مابعدالطبیعي او د ریکاردو له اقتصادي ځواکمنو نظریاتو قوت اخلي د نولسمی پیړئ د صنعتي انگلستان په رامنځته کولو کې ټاکونکې رول درلود.

د شلمې پیړئ د نړۍ په سیاسي او کلتوري نقشه کی د مارکس د افکارو تاثیر تر بل هر متفکر زیات وو، خو مارکس واقعاً په څه عقیده وو ؟ - مارکسیست فلسفه چی لږترلږه تر همدې وروستیو پوری د نړۍ ډیرو هېوادو پری د وفادارۍ سوگند یاداوو دقیقاً څه شی ده ؟ - دی سوالونو ته موثق ځوابونه حتی که موجود هم وي په دی کوچنۍ لیکنه کی یې ځایېدل ناشوني دي، په دی سربېره د لومړني مارکس (چی د الماني ایدیالوژئ لیکوال وو) او وروستي مارکس (چی د سرمایه دارئ د بنسټ لیکوال وو) تر منځ د ظاهري ناهمغږئ تاثیراتو هم دا مسئله له مشکل سره ممخ کړی ده. له بلی خوا هغه کسان چی مارکسستان نه دي خو د نظریاتو پوهېدلو یې علاقهمند دي د کتابونو د چاپ په وخت د مارکس د خاصې ژبی د کارونی له امله د مارکس به سیاسي او اقتصادي استدلال نشي پوهېدای او لا یې پېچلي موارد سختوي. دلته موږ غواړو چی د کارل مارکس افکار په یوه داسی طریقه تاسو ته توضیح کړو چی نه خو ډیره ساده او توهین آمیز وي او نه هم ډېر مغلق او پیچلي.

کله چی مارکس د ټولنو په اړه بحث پیلوي هغ معتقد دی چی د یوی ټولنی سیاسي کلتوري او حقوقي وضعیت د هغه ټولنی د اقتصاد په څرنگوالي پوری تړلی دی، لکه چی مخکی مو وویل مارکس د نورو روښانفکرانو غوندی د هیگل له تاریخي او فلسفي دیدگاه نه متأثر وو، له هیگل سره د مارکس دغه علاقه د هغه له کتاب د روح بنسټ پېژندنی پوری تړاو لري، مگر د ۱۸۴۰ م په اوږدو کی هغه په دی باور وو چی د ټولنو تشکیل کوم روحي تړاو نه سره لري. دلته وو چی هغه خپل لومړنی نظر تغیر کړ او د یو بالغ نظر په توگه یی دوهم مسیر تر تعقیب لاندی ونیو او همدا ځای د هیگل او مارکس د نظریاتو د بیلتون پیل وو. مارکس تر دی وروسته یو بل پړاو ته مخه

کړه چې اوسمهال یې خلک ډیالیکټیک ماټریالیزم بولي. د مارکس په اند د یو دولت داخلي جوړښت د همغه دولت د تولیدي قوی په رشد او تکامل پوری اړه لري او ددی لپاره چې و پوهېږو یو دولت څنگه اقتصاد لري اړینه ده چې د همغه دولت د داخلي کلتوري او حقوقي موقف په څرنگوالي ځان خبر کړو.

مارکس د پرمختگ مراحل د مالکیت په بېلابېلو انواعو پوری تړلي بولي. د مالکیت له اقسامو د همغه وخت یو مشهور قسم لومړنی اشتراکي مالکیت دی خو وایي اشتراکي مالکیت په هغو ټولنو کی د تطبیق وړ دی چی هلته د تولید پړاو تر اوسه نه دی تکمیل شوی او د ټولنی اقتصاد په مالدارئ او کرنی تکیه وي.

د مارکس په فکر فیوډالېزم ټولنه په طبقاتي ژوند ویشي او تر ټولو او دوه طبقی رامنځته کوي چی یوه یی هم ځمکوال او دوهم یی بی ځمکی طبقه وي او دا حالت ټولنه پانگوالئ ته راکاږي. په پانگوالئ کی هر چیرته چی راکړه ورکړه ډیره وي هلته د پانگوالو او تجارانو ظهور کیږي هغه طبقه چی د ځمکوالو له طبقی سره کاملاً متفاوته ده او دا د مالکیت دریم قسم بلل کیږي.

سرمایه داري یا پانگوالي د یوی بلی طبقی د زیږندی او حتی د کامیابۍ یوه پوړۍ ده چی د کار ابزار په کنټرول کی لري لکه کارخانی بانکونه شرکتونه او نور... دا طبقه چی له پانگوالۍ سره اوبدلی طبقه ده بوژوازي بلل کیږي.

د مالکیت پینځمه مرحله سوسیالیزم ده مارکس متعقد دی چی په ټولنه کی د کاري ځواک او روښانفکرۍ په زرغونېدو سره د سوسیالیزم عملي کېدل ممکن شي. پرولتاریا یعنی ټیټ پوړی صنعتي ځواک د کمې مزدورئ په مقابل کی کار کوي او د دوئ په کم معاش کار کول د هغوئ د اربابانو یعنی بورژواز طبقی د چاغښت او سرمایه کیدلو باعث گرځي. البته پرولتاریا د خپل ژوند د تضمین په خاطر کار کولو ته اړتیا لري او دا یوازی بورژواز طبقه ده چی دوئ ته کار او معاش

ورکولی شي که څه هم د دوئ مشران د کارگرو کار کولو ته اړ دي خو په متناسب ډول د پرولتاريا اړتيا تر بورژواز هغې زياته ده.

د مارکس په نظر سوسیالیستي انقلاب هغه وخت بریالی کیدای شي چی کله کارگره طبقه ځان تر خپلو اربابانو قوي احساس کړي دا وخت کارگره طبقه د کار ابزار په خپل کنټرول کی راولي عیناً هماغسی چی پانگوالي د بورژوازۍ په کامیابئ کی لاس لري سوسیالیزم هم کولی شي کارگر په خپلو بادارانو برلاسي کړي. مارکس سوسیالیزم له زوال څخه خالي نه بولي هغه اټکل کوي چی د کمې پاملرنی په صورت کی سوسیالیزم ډیر ژر له خپل منځ نه نړیدلی شي او د پرولتاریا دیکتاتوري د دغه مرحلی د پرځولو تر ټولو لومړنئ نښه بولي. د مارکسیستي نظریې په بنیاد د انسان د تکامل نکته هغه وخت ترلاسه کیدلی شي چی په دغه دیکتاتورئ غلبه حاصله شي چی په پایله کی به یی نه شخصي مالکیت وجود ولري او نه هم طبقاتي اختلافونه

مارکس یا بل هیڅ کس دا نه ده څرگنده کړی چی کمیونستي چوکاټ له څه شي سره شباهت لري، مارکس په لومړي عبارت کی یو جنت ترسیموي چی خلک خپل زیات وخت په شغل او تفریح مصرفوي په نورو توصیفاتو کی د مارکس د ښار ارمان په نوم مفکوره چی هلته انسانان یو بل نه استثماروي او هیڅ ډول طبقاتي ژوند وجود نلري او هیڅ فساد او ټولنیز مشکلات نشته.

يو مبهم بحث دادی چی آيا کارل مارکس متعقد وو چی ټولی ټولنې بايد لومړنۍ اشتراکي مرحله غلامي، سرمايه داري، سوسياليزم تر کميونيزم عملي کړي او که څنگه ؟.

شواهد وجود لري چی ښيي مارکس هیڅکله ټینگار نه کاوو چی د خپل ښار ارمان ته د رسېدو لپاره غیر کمونستي ټولنی هم خپل دغه نظریې عملي کېدو ته راکش کړي. مارکسیزم وایي یوازی یو خشن انقلاب کولی شي تحمیلي حکومتونه له منځه یوسي. مارکس باوري وو چی ددغه حکومتونو په خلاف کامیاب انقلابونه کولی شي پرولتاریایي دولت منځته راوړي او هلته به هیڅ

فلسفه په ساده ژبه

هغه دولت چی موږ یی د مستبدو او منفورو دولتونو په توگه یادونه کوو وجود نه لري. پرولتاریا دولت به ډیر ژر له منځه لاړ شي او خپل ځای به کمونیزم ته وسپاري مگر تاریخ ثابته کړی چی پرولتاریا دولتونه په اسانئ او لنډه موده کی له منځه نه ځي بلعکس دا داسی حکومتونه دي چی پنجی یې د انساني ژوند هر کونج ته په اسانۍ رسېږي. بنا مارکسیستي نه انارشیزم منځته راوړي او نه هم ازادي. خو په پایله کی دا خبره هم یادولی شو چی که جگړییز انقلاب په هر علت وي په نړئ کی یو ناکاره او خطرناک سیاست بلل کیږي.

اقتدار او بي دولتي

ډيرى خلک به انارشي يا بى دولتي د اجتماعي کړکېچ او خشونت په توگه تلقي کوي که څه هم د انارشيزم نظريې پلويان دا نه وايي چى گډوډي د هغوئ مطلوب هدف دى بلکى انارشيستان وايي چى که چيرته هيڅ دولت نه واى د انسانيت وضعيت به لا بهټر شوى واى، دوئ د ټولنى د نظم لپاره ځينى ساده لارى چارى ښيي. د پي جي پروډن په څېر اشخاص فکر کوي چى ټولنيزه گډوډي او کړکيچ عادي انسانان منځته نه راوړي بلکى دا دولتونه دي چى مشکلات يې پيدا کړي دي. له حکومت نه د پروډن تعريف په دى ډول دى چى: د حکومت تر واک لاندى اوسېدل مساوي دي له نظارت لاندى اوسېدل، پوښتل کيدل، لارښوونه کيدل، قانوني کيدل، کنټرولېدل، مهار کېدل، ارزيابي کېدل، تحقيرېدل او محکومېدل دداسى مخلوقاتو له لوري چى نه ددى کار مناسب عقل لري نه په نورو انسانانو کوم فضيلت لري او نه هم ددى کار حق لري.

ښی او چپ انارشېزم

کیڼ اړخي انارشیستان د نولسمې پېړۍ له اشخاصو مثلاً پرینس کرویتکین څخه عبارت دي. دوئ عقیده لري چی بی دولته ټولنی د یوی دیموکراتیکی داوطلبانه همکارئ په پایله کی راتلی او ټینگېدای شي. شخصي دارایي به له شخصي لوازمو په استثنی یا ډیره کمه وي او یا به بلکل موجوده نه وي ځکه چی زراعت او د تولید منابع به د خلکو تر عمومي کنټرول لاندی وي.

ښي اړخي انارشيستان د نوی سياسي نظريې څانگه ده چی ځينی وخت د سرمايهدارو ازادي غوښتونکو په نامه هم يادېږي. سرمايه دار ازادي غوښتونکي د ډيری کمی فيصدئ دولتي نظم غوښتونکي دي مگر ډېر کم له دغی ډلی نه بلکل دولت نه غواړي، ښي اړخي انارشيستان يا د هغوئ نژدی کړۍ يو داسی وضعيت ته سترگی په لاره دي چی هلته به سرمايه دار سيستم ځواب ورکوونکی وي بلکی يو څه به څارنی پرته.

دوئ وايي سرمايه داري د ټولنی د ټولو افرادو لپاره درنه گټه راوړي او بلعکس قوانين او ماليات د خلکو دغه عمومي گټه راکموي. دوئ وايي که چېرته مخالف قوانين او ماليات د توليدي منابعو د انحصار او محدوديت حق له منځه لېری کړي په دی توگه د سرمايه دارئ طبيعي نظام بلکل خپلواک کېدلی شي.

آیا کولی شو دولت له منځه یوسو ؟

فرض کړۍ موږ فکر کوو چې حکومتونه يو بد شي دې څنگه به وکولي شو ځان ترې خلاص کړو؟- موږ واقعاً نشو کولي چې ترې خلاص کړو ځکه د ځمکې د مخ هر ځای د يو ملي دولتي قلمرو حصه ده. په تېر کې کيڼ اړخو انارشيستانو باور درلود چې يوازينئ د خلاصون لار د دولتي لوړ پوړو اشخاصو ترور او يا يو ټولنيز انقلاب دې چې دلته بايد د يوې مهمې استثنا يعني گاندې نوم واخلو، گاندي يو کيڼ اړخې انارشيست وو هغه ويل چې بهترينه ټولنه هغه ټولنه ده چې د کوچنيو محلي گروپونو په داوطلبانه همکارئ ولاړه وي مگر هغه د هر قسم گډوډئ او زورزياتي مخالف وو ددې په ځای هغه د منفي سولييز مقاومت په پلوئ ټينگار کاوو.

ښي اړخي معاصر انارشيستان (سرمايه داران) غيرانقلابي لاری چاری توصيه کوي ددوئ ځينی متعقد دي چی کولی شو په سياسي ديموکراتيکو وسايلو دولتونه له منځه يوسو. او يو شمېر نور يی فکر کوي چی هر څومره دولتونه زموږ په روزمره ژوند کنټرول زياتوي په همغه اندازه لا بې کفايته کيږي او ناکاره کيږي چی په نتيجه کی يې خودبخوده پاشل کيږي او له منځه ځي نو په دی توگه اړتيا نشته چی له خشونته ډک بدلون ته لمن ووهو.

ځينی داسی هم شته چی د سياسي مشرانو د سياست په بدلولو ټينگار کوي، انارشيستان بايد کوشش وکړي چی عاقل اشخاص او هغه کسان چی د نفوذ خاوندان دي لکه جنرالان او تجاران دولت سره له همکارئ زړه توري کړي او کله چی دغه متنفذينو انارشيزم ته پنا راوړه دولت په

خپله له منځه ځي. خو دا چې آیا حکومتونه له دیموکراتیک پلوه پرځول ممکن دي ؟- په دی نظر اتکاء چندان معقوله نه ده. عثماني لویه امپراتوري چې د مؤرخانو له نظره فوقالعاده بې کفایته او فاسده وه کله چې له ځو سوه کاله دوام وروسته وپرځېده بې دولتي یې منځته رانه وړه بلکې د عثماني امپراتورۍ له نړېدو وروسته کوچنې خو مضبوط دولتونه رامنځته شول چې تر ډېره صالح او له فساده پاک حکومتونه وو.

دا چی موږ ولی دولتونه لرو او ولی باید د دولتونو تر حکم او قوماندی لاندی کار وکړو ددی سوال ساده ځواب دادی چی هر هغه څه چی طبیعي دي نه تری تېرېدل ښه خبره ده او نه هم طبیعت د حل د یوازینۍ لاری په توگه منل معقوله ده. ځینی خلک وایي د بشر لپاره هر څه چی ممکن دي طبیعت بلل کیږي فکر کوو چی دا مفکوره تر یو حده افراطي ده ځکه انسان په خپل ژوند کی متواتر بدلون ته اړتیا لري او د بدلون لپاره په طبیعت کی انساني دخالت ته اړتیا ده. بلخوا هر هغه څه چی دا مهال یې موږ طبیعي بولو او انسان ته پکی لاسوهنه ممکن نه ده غیرطبیعی بلل منصفانه خبره نه ده.

توماس هابز چی د انگلستان د داخلي جنگونو په موده کې يې ژوند کاوو وايي: دولت د بشريت له طبيعي حالت سره هيڅ رابطه نه لري هغه په دی باور دی چی د بشر خپل اصلي حالت ډېر وحشي او خطرناک دی خلک دولتونه تاسيسوي چی له خپل طبيعي وحشي وضعيت نه وتښتي. هابز وايي لومړنی دولت د يو قرارداد په پايله کې رامنځته شو چی خلکو توافق وکړ څو يو پاچا وټاکي او مطلق قدرت به له هماغه سره وي او ددی قرارداد اصلي هدف د اقوامو او اقشارو ترمنځ سوله قايمول وو. هغه ټينگار کوي چی سوله د يو دولت د رامنځته کولو لومړنی شرط دی او سوله هغه وخت راتلی شي چی کله حاکمان د قدرت مطلق واکمنان وي هغه د واک تقسيم او محدوديت د کورنيو جگړو د پېښيدو اصلي علت بولي.

د دولت او طبیعت په اړه د هابز نظر د فیلسوفانو تر نیوکی لاندی راغلی چی له دغه معترضینو څخه یو مشهور یې هم جان لاک دی لاک وایي انسان طبیعي مسلم حقوق لري، د ازادۍ مالکیت او ژوند حق لري او د دولت وظیفه صرف او صرف د سولی برقراري نه ده. په همدی وجه د دولت قدرت باید محدود وي او په یو قسم باید د مختلفو سازمانونو تر منځ تقسیم شي. د جان لاک دغه شان نظریاتو د امریکا په انقلاب ژور تاثیر درلود او د استقلال اعلامیه طبیعي حقوقو ته څرگنده اشاره لري. په همدی توگه لاک او هابز په دی اختلاف سره لري چی د دولتونو پ نه شتون کی انسانان څنگه لاری چاری وکاروي؟-.

د انسان نوعیت داسی دی چی کولی شي ځان له اجتماعي نظم او ترتیب سره برابر کړي که څه هم دغه ترتیب او نظم دده لپاره ډېر مختلف او متغیر وي. بعضي طوایف او قبایل په سوله کی ژوند کوي ځینی نور یې په جنگونو سره اخته دي او ځینی یې هم په خپلو همسایه گانو د چور او چپاول له لاری خپل ژوند تامینوي. په دی وجه موږ نه پوهیږو چی په طبیعي حالت کی د انسان او سبدل او زندگي به څنگه وي ځکه چی د انسان د ژوند طرز ځینی وخت سولییز دی او ځینی وخت جگړییز او نامناسب.

ژوند او مرگ

د فلسفی ځینی پخواني مسایل د ژوند او مرگ په سوالونو پوری رابطه لري او دا موضوع له نژدی دوه زره کاله راهیسی تر بحث لاندی ده. په اخلاقي فلسفه کی د قصدي او غیر عمدي قتل، ځانو ژنې، په بل چا د خپل ځان د و ژنې، د جنین د سقط او د ځنکدن په وخت کی د یو چا د پرېښودلو په داسی حال کی چی کولی شی و یې ژغوری گڼ سوالونه مطرح کیږي.

قتل څه شي دی ؟-

قتل و ژل دي ليکن هره و ژنه قتل نه دی دا عبارت ده د انسانانو لخوا د نورو انسانانو قصدي او عمدي و ژلو څخه. په دی صورت د حيواناتو له منځه وړل څه د انسان په لاس او څه د نورو حيواناتو په مټ دقيق قتل نه حسابېږي.

دوهم د قتل مرتکب باید پوه شي چی دده مستقیم عمل د یو چا د مرگ باعث کیږي او که هغه نه پوهیږي نو دده دا عمل تقصیر نه بلل کیږي، یو کس چی ځان یې په ډیر مهارت سره د ونی په شکل پیچلی وي او یا یې ځان پکی پټ کړی وي او یو بل څوک یې په ناپوهئ په لوري ډزی کوي او لگیږي قاتل نه دی لیکن که یو څوک د ډیرو خلکو تر منځ ډزی کوي او دی ته نه گوري چی مرمۍ په چا لگیږي برحق قتل حسابېږي.

دلته د يوی نکتی يادول ضرور دي چی قتل يوه حقوقي مسئله ده او دا چی د قتل موارد د قانون په اساس څه حکم لري د مختلفو هېوادونو تر منځ فرق کوي. کم عمره ماشومان نه شو کولی په قتل متهم کړو ځکه چی هغوئ نه پوهيږي چی مرگ علت او معلول څه شی دي ليکن د نسبتاً اوچت عمر ماشومان چی د مرگ او قتل په باب په څه پوهيږي او په دی جنايت قادر دي فرق لري. د عاقل او بالغ کس دا ادعا چی نه پوهېده وسله خطرناکه ده او يا دا چی وژل يو جنايت دی نه منل کيږي. دا لنډ توضيحات ډيرې سوالونه بې ځوابه پرېږدي لکه:

- ✓ آيا قتل مختلف اقسام لري؟-
- ✓ آيا قتل دقيقاً د يو بيگناه کس د وژلو مساوي دي؟-
 - ✓ آيا جنگ د قتل له انواعو څخه يو دي؟-
 - ✓ آيا له ځانه دفاع كول اساساً قتل حسابېري؟-
 - ✓ آيا قتل يو بد تعريف لري؟-

د امریکا په قانون کی قتل په لومړئ دوهمه او دریمه درجه طبقه بندي شوي دي دا طبقه بندي په هغه زمینه پوری تړلی ده چی د هغی زمینې په مټ عمدي قتل رامنځته شوی دی خو په انگلستان کی بیا قتل پ دوه طبقو تقسیم شوی دی قصدي او غیر قصدي قتلونه.

قتل عموماً عبارت دی له هغې و ژنی څخه چی یو انسان د یو داسی جرم له کولو پرته وو ژل شي چی د و ژلو لپاره یې لازم جواز موجود وي. ددی اطلاق په اساس غیرنظامیان او عادي خلک چی په جنگ کی و ژل کیږي د قتل قربانیان بلل کیږي. دا د فلسفې نظر دی ضرور نه ده چی حقوق دانان دی له دی وروستي نظر سره موافق وي. په جگړه کی ښکېل داوطلب سربازان په هغه صورت کی بیگناه نشي بلل کیدای چی جگړه غیر عادلانه وي په دی صورت کی عساکر یا خو قاتلین حسابېږي او یا هم د قاتلینو شبیه کوم بل څه -. د عسکرو دا دلیل سم نه دی چی (ما یوازی د امر اطاعت کړی دی) د مثال په ډول: هغوئ چی په نسل و ژنه کی برخه لرله همدغه بهانه کوله خو دا بهانه معقوله او د منلو وړ نه ده. د منځنیو پېړیو فیلسوفان دا خبره تاییدوي چی دفاعي جنگ روا دی. ویتوریو او گروتویس وایي چی د غیرنظامیانو او عادي خلکو په نښه کول هیڅکله جواز نه لري او دا کار عیناً قتل حسابېږي.

زیاتره فیلسوفان له ځانه دفاع کول بی قیدوشرطه روا حق بولي. توماس هابز لیکي: موږ نشو کولی انسان له خپلې دفاع نه محروم کړو دداسی چا په مقابل کی چی دده په لور زغلي او له منځه وړل یی غواړي. او دا میثاق چی په تشدد نشو کولی د تشدد مخه ونیسو باد او هوا ده، هر انسان د

ژوند کولو حق لري له خپل ځان نه دفاع کول د ژوند له حق سره مساوي ده خو په دی شرط چی د مدافع شخص انگېزه له ځانه دفاع وي نه حمله کوونکي ته صدمه رسول. د تېښتی د امکان په صورت کی د مهاجم و ژل روا نه دي په داسی حال کی د مهاجم و ژل چی د خپل حفاظت بله لار نه وي موجوده د غرب قضايي حوزه قتل نه بولي. په امریکا او فرانسه کی افرادو ته د شخصي دارایئ د حفاظت لپاره د مهاجم و ژل جایز دي.

کله چی د قتل نوي توجیهات لیدل کیږي مجبور یو چی قتل ته هم یو نوی تعریف ورکړو لکه سیاسي ترور، د خلاصون جگړه او داسی نور... خو که توجیه هر رنگه موجوده وي عمومي او واضح خبره داده چی قتل یو رذیل عمل دی.

ځانوژنه څه شي ده ؟

ادعا کیږي چی ځانوژنه یو شریف عمل دی ځینی وخت د سقراط مرگ د یو دلیل په توگه راوړل کیږي خو دا نمونه دا خبره نه ثابتوي چی ځانوژنه یو ښکلی عمل دی. خو بیا هم کولی شو ووایو چی هر ویرانوونکی عمل ځانوژنه نه ده، له خطره ډک عملونو سره مینه لرل لکه د تیز رفتاره موټرو زغلول چی د مرگ باعث کیږي ددی نښه نه ده چی هغوئ واقعاً غواړي چی مړه دی شي. له فوځ یا خطري مرگوني بل هر ځواک سره یو ځای کېدل د ځان د وژلو مانا نه لري حتی یو سرباز چی ځان په نارنجک ورغورځوي څو د خپلو نورو ملگرو ژوند وژغوري له مرگه وروسته د زړورتیا مډال ورکول کیږي او په ځانوژنی نه متهمېږي.

په خپله د سقراط مرگ ځانوژنه نه وه، د يونانيانو تر منځ د شوکران څښل د اعدام يو شکل بلل کېده. فرض کړئ که په اعدام محکوم يو زنداني د زهرو له څښلو غاړه غړولی وای نو د اعدام حکم به يې په يوه بله خطرناکه طريقه عملي شوی وای. د سقراط له لوري د شوکران څښل په دی مانا وو چې هغه غوښتل د دار تختي ته په يوه نسبتاً اسانه او ارامه لار ورشي خو ځان ته له داسي

لارى د مرگ سزا وركول لازم عمل نه دى ځكه كېداى شي سقراط د مرگ له سزا بخښل شوى واى په هغه حالت كى به سقراط هېڅكله شوكران نه وو څښلى.

د ځينو په نظر ځانو ژنه هر وخت بده نه وي ځکه ځينې وخت ژوندي پاتې کېدل ډير بد عواقب لرلی شي چې له مرگه هم بدتر وي. يو ډله خلک وايي ژوند زما خپل دی هر وخت چې هر څه مي زړه غواړي له ژوند سره يې کولې شم. ځينې وخت له مرگه د بدتر حالت له ويرې خلک ځانو ژنې ته ترجيح ورکوي مثلاً له نازي المان سره د جنگ په وخت به انگليسي مامورينو زهري کېپسول له ځان سره گرځول ځکه که نيول شوي وای تر داسې اندازې شکنجه کېدل چې تر مرگ سل واره بدتر وو. کله چې د دردونو د مخنيوي تکتيکونه محدود وو د سرطان مريضانو ته به تر حده زيات مرفين ورکول کېدل چې عيناً حکم يې درلود. دا چې آيا کولې شو ووايو چې ځانو ژنه همېشه روا ده ؟- ځينې خلک استدلال کوي چې دقيقاً هماغسي چې يو انسان حق لري خپل زاړه اخبارونه د کور زاړه لوښي او لباسونه له منځه يوسي خپل ژوند ته هم خاتمه ورکړي ځکه زندگي د هر چا شخصي ملکيت دی او د هر چا ژوند په همغه کس پورې تعلق لري.

سمه ده دا به ومنو چي هر کس د خپل ژوند مالک دي ليکن دا به څومره لازمه وي چي خودکشي هم د انسان خپل حق وبلل شي ؟-

زما حق به د يو بى ارزښته شي لکه زوړ اخبار او د چاى د زاړه لوښي د له منځه وړلو لپاره ومنو لېکن دا په دى مانا نه ده چى موږ د هر هغه څه د له منځه وړلو حق لرو چى موږ يى مالکان يو. ژوند د يو انسان له ارزښته ډک ملکيت دى او ددى ملکيت له منځه وړل د يو انسان مطلق حق نه شو بللي ځکه ځينى وخت د يو چا په ژوند پورى د نورو انسانانو ژوند تړلى وي. په پخواني روم کى پلارانو خپل اولادونه له منځه وړلى شول ځکه هغه وخت دا نظريه غالبه وه چى اولادونه د هغوئ په پلرونو پورى تعلق لري او د همدى تصور په بنياد ميړونو خپلى ښځي هم و ژلى شوى.

په غرب کې د عيسويت او ورپسې د فيمنېزم له تاثير وروسته ټول دغه ډول پخواني رواجونه او د مالکيت نظريات وحشي وبلل شول.

ژوند د هر انسان خپل حق نه دی بلکی په یو ډول د هغه د ژوند حق له هغه ماحول سره شریک دی چی دی پکی اوسېږي او ده ته یی روزنه ورکړی ده. مثلاً په جاپان کی ځانوژنه تر ډېره قبیح عمل نه بلل کیږي خو که په فساد تورن یو جاپانی تجار په خپل فساد کی رسوا شوی وي او هغه د خپلی رسوایئ په پایله کی وغواړي ځان ووژني دا به د جاپان په نسبت په یو غربي هېواد کی بده وگڼل شي ځکه چی هغه غواړي د پولیسو د مجازات له وېری دا کار وکړي. په غرب کی ځانوژنه له متضررو اشخاصو د بښنې د غوښتو یوه لار نه بلکی له سزا نه د شرمناکی تېښتی په توگه تلقي کیږي.

د شر وجود

په نړئ کی د شر موجودیت د توحیدي خدای پېژندنی لپاره عمده مسأله ده چی په بنیاد یې خدای مطلق مهربانه او مطلق واکمن دی. ځینی نور دینونه وجود لري چی د هغوئ د لمانځنی خدایان نه مطلق رحیم دي او نه مطلق قادر. همدارنگه داسی دینونه هم شته چی وایي د خدای ذات یو ناپیژندل شوی شی دی په همدی دلیل ددغه دین پیروان گمان کوي چی د یو ناپیژندل شوي خدای عبادت کوي.

د اسلام، عیسویت او یهودیت برخلاف هغه ادیان چی گڼ شمېر خدایان لري د شر د وجود شاید د خپلو خدایانو تر منځ د کشمکش نتیجه وبولي چی نه مطلق قادر دي او نه مطلق رحیم.

ملحد فیلسوف ډیویډ هیوم د شر مسئله داسی تشریح کوي: که په نړئ کی د شر وجود د خدای په اراده وي په اراده وي په دی صورت کی هغه خیرخواه نه دی او که د شر وجود د خدای په اراده نه وي نو په دی صورت کی هغه مطلق قادر نه دی. دا چی شر به خامخا یا د خدای په اراده وي یا د خدای بی ارادی، نو په دغه دواړه حالته کی به خدای هم یا مطلق قادر نه وي یا مطلق رحیم. او در یه نتیجه هم ممکن ده او هغه دا چی خدای بلکل وجود ونلري. ډیویډ هیوم دا مسئله واضح نه کړه لیکن په خپلو لیکنو کی یی ځای ځای د شر وجود د خدای د عدم وجود د یو دلیل په توگه کارولی دی په همدی دلیل موږ د هیوم د دریم نظر په سر له بحث نه صرف نظر کوو.

موږ به معمولاً د هغه شر تر منځ چې انسان يې ايجادوي او د هغه شر تر منځ چې انسانان کنټرول نه پرې لري په تميز قايل شو. دا چې يو انسان بل ته شر پيدا کوي کولي شو اخلاقي شر ونوموو خو د زلزلي، قحطۍ او مريضۍ په شان شرونه طبيعې دي.

د الاهیاتو ځینی عالمان تاکید کوي چی شر صرف یو ذهني مفهوم لري. د شر او بد کلمات د نارضایت له صفاتو پرته بل څه نه وي، یعنی که په ساده ژبه ووایو هر هغه څه چی زموږ بد راځي او نفرت مو تری کیږي شر دی او هر هغه څه چی موږ ورسره موافق یو خیر یې بولو.

د ابن میمون په شان فلاسفه متعقد وو چی هر هغه څه چی له خیر نه خالي وي او د انسان تاوان پکی وي شر دی. بېماري، قحط، فقر او جهل ذاتاً شر دی ځکه چی انسان ته بدبختي راوړي. انسان نشي کولی ووايي چی شر خدای پېدا کړی دی، که فرض کړو ووايو چی يو سړی ړوند دی هغه ته ړندېدل شر دی ځکه چی عدم بینايي ده. یا په ملاریا ککړ یو کس ته د هغه د صحت غیر سلامتي یو شر ده خو دلته شر عدم نه ده وجود ده، د وینی په جریان کی د پلازما په نامه د ذره بینی موجود وجود وجود.

بل اعتراض په هغه نظریه دی چی هم شر عدم او نشت بولي او هم یې د علت د قوی په توگه مطرح کوي کولی شو استدلال وکړو چی نشت نشي کولی د هیڅ څه شي علت شي ځکه یو څه چی نه وي نو علت به څنگه شي.

کله چی د علت او معلول مسئله راځ نو ضرور ده چی سرچینه به یې له یو وجود نه شروع کیږي. مثلاً سټالین او هټلر د یو وحشتناک شر علت ول هغوئ په خپل نوبت نور شرونه راوټوکول. دلته شر له خپلی سرچینی نه شروع شو او د دغی سرجینی په توگه سټالین او هټلر علت ول نه عدم او نشت.

ظاهراً د عدم نظریه د شر له مسئلی نه عاجز دی نو که شر د خیر نه شتون ته وایي دلته دا سوال مطرح کیږي چی څه علت دی چی دغه وحشتناک واقعیتونه رامنځته کیږي که چیرته خدای مطلق رحیم او مطلق قادر وي نو ولی اجازه ورکوي چی دغسې وحشتناک حقایق رامنځته شي ؟-

آیا د خدای او انسان د خیرخواهئ تر منځ فرق شته ؟-

که چېرته په همدی نکتې توافق وکړو چې د انسان او خدای خیرخواهي په نوعیت کې متفاوته ده نو آیا دا د شر د مسئلي حل دی؟

ددی سوال په جریان کی سړی ویېلی شي چی آیا هغه خدای چی خبرخواه نه دی د عبادت لایق دی؟ - دا ډېره لری ښکاري چی خیرخواه خدای دی وکولی شي وحشتناک شر چی په دنیا کی موجود دی امضا کړي او روا دی یې وبولي. که یو شخص د ماشومانو یوه ډله په حبس کی واچوي او تر مرگه یې وږي کړي داسی شخص به خلک دارالمجانین ته بوځي او د لیوني گمان به پری وشي نو څنگه به یو مطلق قادر خدای وکولی شي هره ورځ د قحطۍ له وجی معصوم ماشومان ووژني؟ -

همدا راز دا سوال مخی ته راځي چی د تکوین د نظریې دا دعوه چی خدای انسان په خپل شکل پیدا کړی دی څنگه ومنو. د الاهیاتو عالمان چی د متخصصو مؤمنانو اکثریت یی تشکیلوي وایي چی د خدای او انسان تر منځ شباهت جسماني شباهت نه دی بلکی تر ډېره حده دغه شباهت روحاني شباهت دی نو آیا په دی صورت کی د اجماع په باب د تکوین تفسیر رد کړو؟-

ظاهراً د خدای له وجود نه منکر فیلسوف ډیویډ هیوم وایي: د خدای په اړه دا تصور چی انسان یی په خپل شکل پېدا کړی دی کاملاً غلطي ده. آیا له دی نه دا نتیجه واخلو چی خدای خیرخواه دی خو قادر مطلق نه دی ؟- هیوم په ریشخند انداز سره وایي هغه خدای چی دا نړئ یې پیدا کړی ده لومړی یې باید خپل هنر په یو بل څه ازمایېلی وای. هیوم وایي شاید د جهان خالق زوړ شوی وي یا شاید د نړئ جوړوونکی خدای کوچنی ماشوم وي چی تر اوسه لا تازه زده کړی کوي.

که چیرته شر یوه طبیعي پدیده وي او انسان هم د خیر او شر تر منځ په فرق او انتخاب کولو کی خپلواک وي نو په دی اساس موږ باید د خیر او شر تر منځ په انتخاب قادر واوسو. لیکن د سېلابونو، خشکسالۍ او بېمارۍ په شان شرونه د انسان د انتخاب په نتیجه کې نه راځي، د هیوم

نتیجه گیري داده چی زموږ لپاره د خدای ذات نالیدلی او ناپیژندل شوی دی او موږ نشو کولی یو نالیدل شوی شی کاملاً و پېژنو.

البته د هغه کسانو لپاره چی ملحدین دی د شر مسئله مطرح نه ده نړۍ اتفاقاً د شرورو لرونکی ده دقیق هغه ډول لکه نور طبیعي اشیاء چی وجود لري. د ملحدینو یوه ډله وایي چی د شر مسئله په موجودیت همغه څه دی چی دوئ لا نور د خدای په وجود بی باوره کوي. لېکن د شر مسئله په خدای د بی باورئ مطلق او مطمئن دلیل نه دی که څه هم ځینی وختونه دا مسئله د خدای د وجود په وړاندی غاښ ماتوونکی ځواب وي خو په حقیقت کی داسی نه ده. موږ یو څو ځوابونه وړاندی کوو هغه چی تر اوسه مذهبي او غیرمذهبي فیلسوفان پری په بحث اخته دي.

- شر وجود نه لري
- ٥ خدای وجود نه لری
- شر هم وجود لري خدای هم وجود لري، هغه مطلق مهربانه دی ليکن مطلق قادر نه دی
 - شر او خدای دواړه وجود لري، هغه مطلق قادر دی خو مطلق مهربانه نه دی
 - شر او خدای دواړه موجود دي، ليکن خدای نه مطلق رحيم دی نه مطلق قادر
- خدای موجود دی لېکن تر اوسه په مکمل ډول د هغه د ذات درک او پېژندگلوي نه لرو
- څه مسئله نشته، د خدای څرگنده خېرخواهي د هغه څرگند قدرتونه او د شر ښکاره او ثابت موجوديت متقابلاً سره جوړ دي لېکن ددغه جوړښت نوعيت يو راز دی چی د بشر له درک او فهم نه لوړ دی.

د خداي وجود

یهودیت او مسیحیت دینونه خدای د یو نامخلوق او نامتناهی موجود په توگه تصور کوی چی نړۍ او هر څه چی په نړئ کی دي همغه پیدا کړیدي. دا موجود د بشر په نسبت د خالق مقام لري ددغه دواړو دینونو په عقیده خدای د پلار په مقام دی چی خپلو انساني بچیان هم په دی دنیا او په اخروي دنیا تعذیبوي او تحسینوي. اسلام یعنی دریم لوی توحیدي دین په ځینی مواردو کی له دغه دواړو دینونو سره مشترکات لری. که څه هم مستقیماً خدای د پلار په توگه نه تلقي کوي لېکن بیا هم ددی باوجود الله یعنی د مسلمانانو خدای په قرآن کی د هو په لفظ ځانته اشاره کوي او دقیقاً د یهودانو او مسیحیانو د خدای په شان انسان تعذیبوي او تحسینوي.

البته د خدایانو مربوط تصور ددغه دریواړو دینونو له تاریخچی ډېر پخوا دی، داسی تر سترگو کیږي چی د خدای په اړه تصور د نړئ د تاریخ په ټولو پیژندل شوو ټولنو کی د یو اساسي تصور په توگه موجود وو. د فیلسوفانو په باب باید ووایو چی هغوئ پیړۍ پیړۍ د خدای د وجود په اړه فکر کاوو د هغوئ علاقه غالباً په دلایلو متمرکزه وه.

آيا كولى شو د خداي وجود اثبات كړو ؟-

او یا دا چی هغه تنها تر ایمان پوری متعلق وبولو ؟-

د خدای د وجود د اثبات لپاره مهمترین دلایل عبارت دي له : دلیل د الهام په بنیاد، دلیل د معجزاتو په بنیاد، دلیل و جودي، دلیل اتقان صنع.

دليل د الهام په بنياد

ټول دريواړه لوی توحيدي دينونه ادعا کوي چې ځينې وختونه خدای نارينه او ښځينه وو ته ځان په مخصوصه توگه ښايي په دې توگه درېواړه دينونه تعليم ورکوي چې خدای په کوه طور کې

ځان موسی (ع) ته ښودلی دی او لس فرمانونه یعنی لس لوحی او قوانین یې هغه ته ورکړل. په دی سربېره عیسویان عقیده لري چی څرنگه د نوي تعهد په بنیاد خدای عیسی مسیح په واسطه نوی شریعت بشر ته وحی کړ، په داسی حال کی چی اسلام وایي خدای یعنی الله له محمد سره خبری وکړی او بېلابېل دستورات او قوانین یی هغه ته ورکړل او مومنانو ته یې زېری ورکړ. همدا راز ځینی وخت عادي مومنان ادعا کوي چی د خدای د وجود په باب شخصي الهامات لري دوئ دغه الهامات ځینی وخت د خوب ځینی وخت د خارق العاده او معجزه یي تجربو په اساس یادوی. لېکن ددوئ مخالفین دغه خبره ردوي او وایي چی اکثره وخت انسان په خوب کی هغه څه ویني چی اصلاً حقیقت نه لري مثلاً یو څوک په خوب کی الوتونکی انسان ویني حال دا چی الوتونکی انسان ویني حال دا چی الوتونکی انسان ویني حال دا چی الوتونکی انسان بلکل وجود نه لري یانې خوب او خیال د اعتماد وړ دلایل نشي

دليل د معجزاتو په بنياد

معجزات څه شی دي ؟- تر ټولو مشهور حکایت دادی چی معجزه پ انساني امورو کی غیرعادي واقعه ده چی معمولاً د ښه او یا بد شخص لپاره گټوره ده او د خدای په مستقیم دخالت سره رامنځته کیږي. او یا د خدای په امر سره د پیغمبرانو او پاکو خلکو په واسطه رامنځته کیږي. معجزات اکثره د طبیعت برخلاف پیښېږي مثلاً کله چی انسان مړ کېږي هیڅکله بیا نه ژوندی کیږي خو که خدای وغواړي د خپل نېک بنده په لاس کولی شي مړي بیا ژوندي کړي.

معجزات هغه خارق العاده وقايع دي چې علم يې په بيان او درک قدر نه دې په همدې حال کې ماټريالسټ فيلسوفانو ته چې علمي ذهن لري هيڅ خارق العاده پېښه دومره خارق العاده نه ده چې د مادي علت فاقد وي، ماده پرست فيلسوفان يوازې په همغه حقايقو باوري دي چې مادي علم يې تصديق کوي. اور همېشه سوزول کوي يخ هميشه يخول کوي، ټول طبيعي مواد د جاذبي د قانون طابع دي، اوړي همېشه په پسرلي پسې راځي، او ټول ژوندي سر يوه ورځ مري. روښانه ده چې

نړئ د علت او معلول د قوانينو محکومه ده او که تر اوسه په کوم کار زموږ علم نشته باور دی چې په راتلونکي کې به پوهان ورته ورسېږي.

ډيويډ هيوم (١٧١١-١٧٤٠) د هغو دين ضد دلايلو تر ټولو مخکښ مسؤل دی کوم چی دا وخت د غرب په الحادي محافلو کی رايج دي. هغه وايي: د طبيعي قوانينو د صدق لپاره ډېر زيات دلايل شته دي خو د معجزاتو د تاييد لپاره ډېر اندک ثبوتونه شته کوم چی طبيعي قوانين يی نقضوي. هيوم وايي خلک طبعاً دروغجن هم شته دا چی فرد دروغ وييلي يا د غلطئ مرتکب شوی له دی ډير احتمال لري چی ووايو طبيعي قوانين باطل شوي دي.

دليل د علت اولي

د علت اولی مهمترین بحث له منځنیو پېړیو زموږ لاس ته رسېدلی دی، دا دلایل په دی توگه جریان مومي:

هر علت علت لري او خپله همدغه علت هم يو علت لري اخيري علت هم يو علت لري او دا مسير همداسی د وروسته په لور تر اخره دوام مومي. اخيراً به همدغه علت يا متناهي ختمېدونکی وي او يا نامتناهي نه ختمېدونکی. اوس که دغه مجموعه متناهي وی نو بايد د شروع يوه نکته ولري چی کولی شو هغی ته لومړنی علت ووايو او دغه علت اولی خدای دی. او که دغه مجموعه نامتناهي وي څنگه ؟- آکويناس له ډيرو ملاحظاتو وروسته دا امکان ردوي چی ټوله نړئ له ازله موجوده وه او د زمان شروع يی نه درلوده، لېکن دلته بايد وپوهېږو چی ارسطو په دی باب هيڅ تشويش نه درلود هغه باوري وو چی نړۍ له ازله موجوده وه که چېرته د ارسطو خبره سمه وي نو د علت اولی دلايل بی اعتباره کيږي.

آيا كولي ووايو چي د علت او معلول دلايل خطا نه دي؟-

آیا ممکن ده چی د علت او معلول ارتباط به خپل ذات کی هیڅ نه وي او دا هسی د بشر د ذهن زېږنده وي ؟-

يا دا چي و پوښتو آيا ريښتيا هم علت له ازله وجود لري او زماني آغاز او شروع لري که نه ؟-

که د اکویناس دغه ادعا چی د نړۍ له ازله شتون نا ممکن دی ومنو نو باید پوښتنه وشي چی آیا د خالق لپاره د ازلی وجود تصور آسان دی؟- او که دی نو ولې ؟-

که چېرته موږ ومنو چې د خدای وجود له ازله وو نو دلته د ارسطو نظر په خپله تاييديږي چې د ازل په نامه يو څه شته او دا حق بيا ارسطو ته حاصلېږي چې ووايي نړۍ له ازله موجوده وه. برعکس که ووايو چې خدای له ازله نه وو موجود نو په دې توگه دا خبره منځته راځي چې د خدای وجود هم بايد علت ولري هغه علت هم بايد يو علت ولري او همداسې تر اخره.

بعضی فیلسوفان وایي چی خدای په خپله د خپل ځان علت دی لېکن دا تصور چی علت په خپله د خپل ځان علت کېدلی شي د ازل تر مسئلی هم سخت او پیچلی بحث رامنځته کوي، یانی څنگه یو موجود چی وجود ونه لري کولی شي چی خپل ځان رامنځته کړي ؟-

دليل د وجود په بنياد

مشهور فیلسوف آنسلم (۱۰۳۳- ۱۱۰۹) له مقدس کتاب نه په دی عبارت شروع کوي چی احمق په خپل زړه کی وویل خدای وجود نه لري، هغه وایي حتی د خدای منکرین هم باید د خدای تصور په زړه کی ولري له دی بغیر هغوئ نشي کولی په خپله خبره هم و پوهېږي.

(خدای وجود نه لري) دا تصور چی حتی یو احمق یې هم په خپل زړه کی لري دقیقاً څه شی دی ؟

آنسلم وايي د خدای تصور د هغه موجود تصور دی چی له هغې د کوم بل لوی شي تصور نشو کولی، یعنی موږ نه شو کولی چی له خدایه د بل لوی شي تصور وکړو ځکه د خدای تصور عبارت دی د یو داسی موجود له تصور څخه چی تر ټولو پوه، تر ټولو زورور، ازلي او مطلق کامل دی نو دغه تصور د خدای تصور دی او په کایناتو کی ددغه تصور بل مثال نه لیدل کیږي.

دلیل د اتقان صنع

د خدای د وجود د تایید لپاره دا دلیل د فلسفی تر ټولو گویا دلیل دی چی دنیا او په دنیا کی شته اشیاء د یو عجیب نظم لرونکي دي د سیارو له حرکاتو نیولی د مغزو تر خارق العاده جوړښت پوری دا هر څه تصادفي نشي کېدلی دا ډول نړۍ نشي کولی بغیر له هدفه او تصادفي منځ ته راشي دا دنړۍ د یو حیرانوونکي هنري اثر مشابه ده.

ویلیم پالي (۱۷۴۳-۱۸۰۵) دا له ساعت سره مقایسه کوي که چېرته موږ په یوه بی انسانه جزیره کی ساعت دا ډول پیدا ساعت ومومو هیڅکله به څوک داسی فکر ونه کړي چی په دی جزیره کی د ساعت دا ډول پیدا کېدل تصادفي وي او دا ساعت په خپل سر رامنځته شوی دی بلکی بلافاصله به مو نتیجه اخیسته چی یو عاقل موجود شته چی د کوم غرض په خاطر یی دا ساعت جوړ کړی دی ، په دی توگه ساعت ساز له خدای سره مقایسه کیږي.

ډيويډ هيوم وايي: نړۍ نشو کولی چې له انساني صنعت سره تشبيه کړو هغه وايي که نړۍ له ساعت سره مشابه ده ؟- که ساعت کوم عاقل ساعت سره مشابه ده ؟- که ساعت کوم عاقل شخص طرحه او ډيزاين کړی دی نو حيوانات او ونې بوټي طبيعتاً رامنځته شوی دی چې د يو ساعت ساز او ډيزاينر شتون ردوي.

دلته سوال دادی چی آیا له یو مدبر او طراح پرته کېدای شي دغسی منظمه نړئ رامنځته شي ؟- د ډیویډ هیوم ځواب دادی چی ثبات له گډوډۍ او نامنظمئ نه ډیر ارزښتمند دی نړۍ طبیعتاً استواره او باثباته ده او اړتیا نشته چی څوک یې کنټرول کړي د طبیعت قوانین هر څه کنټرولوي او دوام مومی.

برابری او مساوات

آيا برابري يو داسي ارمان دي چي د دفاع کولو ارزښت لري ؟-

دلته اړتيا ده چې توضيح کړو چې موږ د کوم ډول برابرۍ خبره کوو. ځينې وخت د برابرۍ ټکې د اذهانو د مخشوش کېدلو سبب شي ځکه کله کله مساوات طلبان وايي چې خلک په هر حال سره برابر دي وروسته دا نتيجه گيري وشي چې بايد ټول خلک سره برابر اوسي ددې ابهام د توضيح لپاره بايد د برابر کلمه په څو مختلفو جملو کې استعمال شي.

کولی شو ووایو چی د مساوات طلبۍ مخالفان ددغه غلط فهمۍ اصلي قربانیان دي هغوۍ د برابر د کلمې په مقابل کی وایي چی خلک بی تردیده سره برابر نه دي او پوښتي چی کله تاسو وایئ چی خلک سره برابر دي مقصد مو څه دی ؟- هغوئ په دی هم نه پوهیږي چی له هر لحاظه د خلکو برابري هم زیانمنوونکی ده او هم ناممکن ده.

بېشکه هیڅ حکومت که هغه هر څومره قدرتمند حکومت وي هم نشي کولی چی ټول خلک هم د قد هم د جرأت او هم د مهارتونو په لحاظ سره برابر کړي. که چېرته چارواکو کولی شوای چی د یو چا ذهني توان پورته کړي اول به یې خپله توانمندي پورته کړی وه.

لېكن حكومت كولى شي خلك په ځينى نورو مواردو كى سره برابر كړي. مثلاً حكومتونه كولى شي خلكو ته د برابرى رايې وركولو حق وركړي. او يا د مساويانه محاكمې كولو حق وركړي دا ډول سياسي برابري اصولاً ناممكنه ده. د اقتصادي برابرۍ له عهدى هم هيڅ حكومت كامياب نه دى وتلى لېكن ځينى نور فكر كوي چى دولتونه كولى شي خلك د مادي امكاناتو او درآمد له لحاظه سره برابر كړي. كله چى موږ د برابرئ خبره كوو حتماً به زموږ هدف يا سياسي برابري وي او يا هم د مادي وسايلو او آمدن برابري. ډېرى غربي فيلسوفان بلخصوص هغوئ چى د مساوات

طلبۍ ضد دي دا تاييدوي چې سياسي برابري د سياسي آزادئ اساسي شرط دی، او په همدې وجه برابري يو سالم ارمان دي.

اقتصادي برابري د نړئ د اکثره جنجالونو منشأ ده ځکه چی اقتصادي برابري له اړتياوو، غوښتنو او تمايلاتو پورې اړه لري. آيا هغه خلک چې په ذهني، ښکلا، کاري ځواکمنۍ او د بيدارۍ له لحاظه نابرابر دي بايد د اقتصاد له لحاظه هم سره برابر کړو ؟- يا دا چې آيا د ښايست په لحاظ بهټر شخص د يو بدرنگ کس په نسبت د زيات عايد د ترلاسه کولو حق لري ؟-

هغو ټولنو ته لاسرسی چی اقتصادی نابرابري یې لرله یو اساسي مشکل وو. دلته لیدل کېږي چی اقتصادي برابرۍ ته لاسرسی هغه وخت کیږي چی د افراط او نابربرئ له پولو تېر شو خو داسی نه لکه جورج اورل چی وایي چی شخصي دارایئ دی هم په مساویانه ډول بی له تبعیضه د افرادو تر منځ سره وویشل شي. تاریخ راښیي چی هېڅکله داسی اعمالو نابرابري په برابرۍ نه ده بدله کړی. د دارایئ تقسیم د برابرۍ دایمي حالت منځته نشي راوړلی او نه هم د مساوات طلبۍ دوامدار خوب لیدنه د تحقق قابل ده، بلکې حکومت باید د لازمي برابرئ د ساتنی لپاره د اقتصادي زېربناوو چلښت ته دوام ورکړي او هغو کسانو ته د کار کولو زمینه برابره شي چی د اقتصاد د چلښت او لوړتیا توان لري.

امریکایي لیکوال رابرټ نازیک د سیاسي فیلسوف او د ښي اړخي سرمایهدارۍ مدافع آین رند له نظریې ژور متأثر دی. نازیک په خپل کتاب (بی دولتي: دولت او د آرمانونو ښار) کی ادعا کوي چې که چېرته دولت غواړي چې اقتصادي برابري ایجاد کړي نو د بالغو افرادو ترمنځ دی سرمایه داري فعالیتونه غیرقانوني اعلان کړي. دلته د مثال په ډول یوه کیسه رانقل کوو: مثلاً ویلټ چیمبرمین فوق العاده تکتیکي شخص ده او ډیر خلک د هغه د مسابقې د لیدلو لپاره ورځي خو ویلټ په دی شرط لوبه کول غواړي چې دده طرفداران باید دده په صندوق کې ډېرې پیسې واچوي. نازیک وایي د یو مساوات طلب په نظر چیمبرمین حق نه لري او دا له انصافه لېرې خبره

ده ځکه باسکټ بال یوه گروپي لوبه ده چیمبرمین نشي کولی چی د گروپ د نورو لوبغاړو په نسبت زیاتی پیسې لاسته راوړي. خو له بل لوري وایي چی د هغه د طرفدارانو له دی نه منع کول چی خپل قهرمان ته اضافي پیسی ورکړي د هغوئ د آزادۍ سلبول دي.

نازیک د دارایئ د تقسیم په باب متفاوت نظر لري. هغه وایي هره سرمایه له یوی مشروع لاری ترلاسه شوی ده. شاید داسی هم وي چی د زور او یا غلا له لاری پیدا شوي وي. که د سرمایې فعلی صاحبان او یا پلرونه یې د غلا او زور مرتکب شوي نه وي د هغوئ له دارایئ نه د محرومولو هر ډول کوشش د هغوۍ په حق ښکاره تعرض دی. ځینی وخت دا هم وایي چی حکومتونه چی له فقیرانو سره د کومک لپاره کوم مالیات له سرمایه دارو راټولوي په جریان کې یی د رعیت ډیری حقوق تر پښو لاندی کېږي. په دی صورت دولت باید دولت حداقل وي په دی مانا چی د دولت وظیفه یوازی له جنایاتو مخنیوی او د بهرني د ښمن په مقابل کې دفاع وي.

د فرصت برابري

مساوات طلبان ځيني محدوديتونو ته ترجيح ورکوي يعني د فرصتونو مساوات.

دلته مهمه نظریه داده چی هر څوک باید په ټولنه کی د کامیابۍ چانس او فرصت ولري. ددی امر د ممکن کېدلو لپاره باید دا وظیفه دولت په غاړه واخلي چی کولی شي له مالیاتو څخه د مدارسو او تعلیمي او تحصیلاتي مؤسساتو د جوړولو لپاره کار واخلي. لېکن هیح کس نه غواړي چی مالیات ورکړي خو دداسی کسانو شمېر هم کم نه دی چی ددی لپاره مالیه ورکوي څو د پوهنتوني زده کړو کلینیکي مرستو او ټولنیزو رغنیزو چارو له فرصت څخه په مساویانه ډول استفاده وکړی شي.

په غرب کی اکثره خلک د نازیک او آین رند د نظریې پلویان نه دي خو هغوئ دا امکان هم مني چی ډیری خلک اخلاقاً ددولتي بودیجو لپاره له خپلو شتو لاس په سر کېږي هغه شته چی ددوئ قانونی ملکیت دي.

په دی توگه وييلی شو چی دولت په خاصو او معيينو حالاتو کی حق لري چی د عمومي لويو مصالحو په خاطر ځينې اشخاص د هغوئ له آمدن نه محروم کړي.

قانون او ارزښتونه

ځينې مساوات طلبان د خپلو ارمانونو د دفاع لپاره د حکومت او قانون استناد کوي، خو قوانين بايد اجتماعي وي او د مشخصو اشخاصو او محوطې لپاره نه وي، او که داسې وي هغه اصلاً قانون نشي بلل کيداي.

چېرته چې د يوې اجماع په صورت کې له قانون نه برخمن کيدل موجود وي او په پراخه توگه له هغې حمايت وشي نو فکر وکړئ چې د مساوات لپاره مو يو مناسب فرصت تر لاسه کړې دي. لېکن مساوات طلبان له قانون نه د يو لوړ شي په لټه کې دي چې د خپل هدف دفاع پرې وکړي، هغوئ غواړي چې له سياسي، اقتصادي او احتمالاً اجتماعي برابرئ نه هم دفاع وکړي. اکثره وختونه قانون د ټولو هغو خلکو لپاره يو قسم تطبيقيږي چې قانون تر پښو لاندې کوي خو بيرته د قانون په باب دا احتمال وي چې د ټولنې د ځينې گروپونو په وړاندې په تبعيض او نابرابرئ قايل دي. د جنوبي افريقا د عبور او مرور قانون همداسي وو، له هغوئ سره چې د عبور او مرور له قانون نه تخلف کوي يو شان برخورد کېده خو سپين پوستي له هماغه اول وخته د قانون په عملي کولو مجبور نه ول.

بېشکه د انسانیت ارمان دادی چی د ټولنی تر منځ مهرباني، عاطفه او متقابل احترام موجود وي په دی توگه باید ټول انسانان د ټولنی هرقشر ته که هغه لوړ وي او که ټیټ په عزت او احترام قایل وي بی له دی چی فرق پکی وشي. بلخوا که څه هم دا عمل ممکن دی خو په عملي ډگر کی ډیر کم تطبیقیږي.

حد اقل دولت

آین رند، نازیک او نور ښي لاسي ازادي غوښتونکي استدلال کوي چی د دولت بهترین قسم حداقل دولت دی. حداقل دولت یعنی هغه چی د خپل فعالیت حوزه په ځینی زمینو پوری محدودوي، دغه حوزی د بهرنئ حملې په مقابل کی دفاع او دنظم او قانون د ساتنې په شمول ساحاتو ته وېیل کیږي. د نازیک په باور د دولت حنجره د ملت لخوا د قانون د عملي کولو په خاطر د ځینې ازادیو قربانولو ته وایي، موږ په قانون کی دقتل خلاف نکات ځایوو ځکه هیڅوک باید د خپل همسایه د وژلو حق ونلري، دا په یو ډول محدودیت دی خو داسی محدودیت نه دی چی زموږ د ځورېدلو سبب شي هغه محدودیت چی موږ یې منلو ته تیاریږو هغه محدودیت یې موږ یې موږ یې مالو ته تیاریږو

په حقیقت کی ځینې مساوات طلبان او د مساوات طلبۍ ضد اشخاص په همدی ټکي سره وران دي چې د دولت د مسؤلیت او تدرت ساحې دی وټاکل شي یعنی دا ټکی دی روښانه شي چې دولت تر کومه حده قدرت باید ولري.

آزادي

په سياسي او اجتماعي برخه کې آزادي د يو انسان د حقوقو بنسټ دي.

- ✓ له سانسور څخه آزادي: يعنى د ليکلو او ويلو آزادي هماغه څه چې کټ مټ انسان يې غواړي.
- ✓ له مذهبي تحميل څخه آزادي: يعنى د لمانځلولپاره آزادي چى د يو فرد حق دى او همدا راز
 د نه لمانځلو لپاره د انسان خپلواكى.

سياسي آزادي

ټولی ازادئ سیاسي نه دي، له ویری نه آزادي یعنی د روزولټ نظریه په پام کی ونیسۍ: روزولټ د هغې ویری خبره کوله چی مستبد دولتونه یې د رامنځته کولو باعث وي. لېکن خلک نوری ویری هم لري، خلک غواړي د مرضونو له وېری د ذهني او رواني اختلالاتو له وېری او د یوازیتوب له وېری نجات ومومي.

خو زموږ بحث دلته د سیاسي آزادۍ په وضاحت څرخي چې د افرادو او دولت مربوط کیږي. سیاسي آزادي په خپل ځان کې یو ډیر پراخ بحث دی لهذا موږ په دری اصلي پوښتنو سره دا موضوع غزوو.

- I. اوله پوښتنه داده چې څو قسمه سياسي آزادۍ وجود لري ؟
- II. آیا د سیاسي آزادۍ مختلف اقسام له یو بل سره رابطه لري ؟ په بل عبارت که چېرته یوه ټولنه یو ډول آزادي لري آیا دغه آزادي نوری آزادۍ هم تضمینولی شي ؟

III. دريمه پوښتنه داده چې کوم ډول آزادي مهمه ده ؟

څلور ډوله سياسي آزادۍ وجود لري:

- ✓ ملي آزادي يا استقلال د استعمار په مقابل کې
- ✓ د مشروطه حکومت په مقابل کې آزادي يعني د استبداد په مقابل کې جگړه
 - ٧ فردي آزادي
 - √ او اقتصادي آزادي

استقلال يا د استعمار په ضد جگړه

آزادي د مدني حقوقو د تر لاسه کولو، د دېموکراسۍ د رامنځته کولو او له مشروطه حکومت څخه د خلاصون په مانا نه ده، بلکې تر ډېره د استقلال په مانا ده يعنی د بهرنيو اربابانو له سلطې څخه خلاصون.

ولی حکومتونه له بهرنیو حاکمانو وېره لري ؟- شاید په دی وجه چی استعماري استبداد تر بومي او وحشي استبداد بدتره وي. په دی بنیاد بېشکه مستبد حکومتونه له خپل رعیت نه بده اقتصادي استفاده کوي خو دا ډېره واضحه ده چی استعماري حکومتونه د مستبدو پاچاهانو او حاکمانو په نسبت له خپلو رعایاوو ډیره بده استفاده کوي، او اقتصادي استفاده تر ډیره د یو ملک په مستعمره کېدلو تمامېږي.

استعماري حکومتونه د دين کلتور او ژبی له نظره د محلي استبدادي حکومتونو په نسبت ډير بدتر وي. اکثره وخت استعمار کلتوري ديني او ژبنۍ ويرانۍ له ځان سره لري. د استعمار بدترين جنايات شکنجه او قتل عام ده.

لېكن په مختلفو وختونو كې په دغه خاورينه ځمكه مختلفو ظالمانو وجود درلود چې په خپل رعيت يې تر بل هر خارجي استعمار زيات ظلم او ستم كړى دى لكه كاليگولا او پول پوت هغه پاچاهان وو چې په خپلو خلكو يې هغه بلاوې نازلي كړى چې هيڅ استعمارگر يې شايد په خپل استعمار لاندى خلكو رانه ولي.

د مشروطه حکومت په چوکاټ کې سياسي آزادي

د آزادۍ لټون غالباً د قلم او بیان جگړه او کله کله د تورو جنگ چی د دیکتاتورانو او مطلقه پادشاهانو په خلاف وي. کله چی د حاکمیت لاندی کسان د یوی نمایندگۍ شکل جوړول وغواړي د دیکتاتورانو او پاچاهانو قدرت محدودېږي. په دی بنیاد که هر څه مساوي وي د خلکو د نمایندگۍ زیاتوالی به د حاکمانو د قدرت په کمېدلو تمام شي. یو دلیل همدا دی چی سیاسي نماینده گۍ د آزادۍ په مانا دي.

هر حکومت د خپلو خلکو لپاره سخت یا ضعیف محدودیتونه رامنځته کوي خو د مساوات په صورت کی خلک له دغه محدودیت نه ازادېږي. هغه خلک چی له خپله منځه د حکومت لپاره غایندگان ټاکې د ځان لپاره د لا ډېری ازادۍ غوښتونکې وي.

خو آيا پارلماني حكومت كافي دى ؟- نه! ځكه پارلماني حكومت يوازى په همغه خلكو تكيه دى چى د پارلمان په چوكۍ يى تكيه وهلي وي.

آيا شاهي حکومت کافي دی ؟- نه! لومړی بايد دا وپوښتل شي چې آيا مشروطه حکومت د ټولو خلکو د نظر او تايي وړ دې او که يوازې د يو څو کسانو.

د سیاسي احزابو شتون روا دی خو آیا د رای گیرۍ نظام واقعاً عادلانه دی. په سترو ټولنو کی دا ناممکنه ده چی مستقیماً دیموکراسي پلی شي او یا هر کس دی هری سیاسي موضوع په اړه د یوی رایې ورکولو حق ولري، دلته یوازی ممکن کار منظم انتخابات دي چی پکی هر بالغ شخص

يوازى د يوى رايې حق لري او پكې هيڅ سياسي حزب غيرقانوني نه وي او كاملاً سياسي آزادي ولري، او انتخاباتي نظام دروغجن او د خلكو د غلطولو د وسيلې په توگه ونه كارېږي.

آيا يوه آزادي د ټولني نوري آزادۍ هم تضمينولي شي ؟-

متأسفانه چی دی سوال ته ځواب منفي دی ځکه د یوی آزادۍ لپاره جگړه د ټولو آزادیو د ترلاسه کولو په مانا نه ده، تاریخ ثابته کړی چی د استقلال لپاره کامیابه جگړه هر ډول حکومت په ځان پسی لرلی شي که چېرته د یو ملک په تقدیر کی دیموکراتیک نظام لیکل شوی وو دا به د هغوئ لویه نېکمرغي وي. بېشکه ملي استقلال د سیاسي آزادئ او په خپل سرنوشت د حاکمیت د ټاکلو لپاره ضروري شرط دی خو کافي شرط یې نشو بللی.

د مشروطه حکومت په قالب کی سیاسي آزادي یوه بله نظریه ده. ددی ډول آزادۍ مدافعان لکه د متحده آیالاتو بنیادگزار چی قصداً یې ټول رعایتونه په خپل جنس او نژاد پوری محدود کړي وو. په دی بنیاد حتی به پرمختللو دیموکراتیکو هېوادونو کی هم د مملوکیت خدمات ټولو هېوادوالو ته په مساوي توگه نه دي وړاندی شوي. د نړۍ تر ټولو مشهور دیموکراتیک هېواد هم تر ۹۰کلونو پوری له خپلو خلکو ظلم لغوه نکړی شو او د خپل تاسیس تر سلو کلونو یې هم ښځو ته د رایې ورکولو حق ورنکړ. د متحده ایالاتو په جنوبي ایالاتو کی د تور پوستو رایه ورکوونکو پراخ ترور، د تشدد او بدچلند اعمال، د ښځینه فعالانو بندي کول او اجباري واده کول ددی قدرت بېلگی دي چی حتی په لویو ولسواکو هېوادونو کی وجود لري. تر ډېره په اکثریت ولسواکو تولنو کی هم فردي آزادي لکه د بیان آزادي نشی تضمینېدلای.

آيا مشروطه حكومت د آين رند او نازك مطلوب اقتصادي آزادۍ تضمينولاي شي ؟- بلكل نه !

بعضى هغه دولتونه چى كامل پارلماني او يا مشروطه دي خپل اقتصاد د سوسياليزم او سرمايه دارئ په تركيب مخكى وړي. هغه هېوادونه چى اقتصادي آزادي لري غالباً له نورو آزاديو هم برخمن

دي. په عین حال کی اقتصادي آزادي سیاسي آزادي هم چی مطلب مو مشروطه حکومت دی نه تضمینوي پاتی خو لا د بیان او مذهب آزادي.

رند او نازیک د خپلو نظریاتو د تحقیق لپاره یوازی متحده ایالاتو ته پنا وړي حال دا چی د نوری نړئ په هېوادونو کی وضعیت متفاوت دی او یوازی د متحده ایالاتو د وضعیت مطابق پالیسي د نورو هېوادونو نظام نشي رهبري کولی، هغوئ باید پوه شي چی د نوری نړۍ هېوادونه سرمایه-داري او دیموکراتیک نه دي.

د اسلام تر حاكميت لاندى ممالكو كى سرمايه داري ممكنه ده كه څه هم په ډيرو اسلامي هېوادونو كى په مكمله توگه مذهبي آزادي نشته او د همدغه محدوديتونو په وجه په ډيرو اسلامي هيوادونو كى نه مشروطه مترقي او پرمختللي نظامونه شته او نه كافي امن او نظم.

نو له دى سره دى نتيجى ته رسيږو چى د ازادۍ مختلف اقسام نشي كولى د يوبل حقوق تضمين كړي بلخصوص فردي آزادي.

فردي آزادي او طبيعي حقوق

جان لاک په خپله دوهمه رساله کې د مدني حکومت په طبيعي حقوقو خبره کوي. هغه وايي چې درې طبيعي حقوق وجود لري: د ژوند حق، د آزادۍ حق او د رايې حق.

خو توماس جيفرسن د طبيعي حقوقو د دريم قسم يعنى د درايئ د حق په ځاى د نېكمرغۍ لتړون ليكي. د لاک دوه رسالو او د امريكې د استقلال اعلاميې په امريكايي فيلسوفانو ژور تاثير کړى دى او د هغوئ ډيرى باوري دي چى اخلاق د حقوقو اساسي پايه ده.

که څه هم چې د طبيعي حقوقو نظريې په سياسي او اخلاقي مفکورو کلک تاثير لرلي دی خو بايد ومنل شي چې د ضعف نکات هم لري. يو عيب يې دادې چې دغه نظر نسبتاً مبهم دې يعني په

څه وجه يو حق کولی شو طبيعي وبولو ؟- بل دا چې دا ادعا چې وايي انسان دغه طبيعي حقوق لري نه موږ ته راښيي چې کوم شيان په دغه حقوقو کې داخل دي او نه يې هم د دفاع او تحفظ لپاره لارې چارې راته وايي.

که چیرته د آزادۍ حق د انسان طبیعي حق دی نو آیا هغه جنایتکاران چی محکوم دي هم د آزادۍ طبیعي حق د استقرار لپاره ولته عمومي عفوه وشي که څنگه؟

فردي آزادي او مدني حقوق

فردي آزادي له هغی آزادۍ څخه عبارت ده چی د بل چا له مداخلی خالي وي بلخصوص په شخصي ژوند کی د حکومت د ناروا مداخلی پرته. دا په دی مانا ده چی د شخصي ژوند ځینی حدودات باید د هیچا ترکنټرول لاندی نه وي. دا چی دا قلمرو کوم دی په خپله د آزادئ له اصولو کولی شو استنباط وکړو. عموماً باور دادی چی د شخصي آزادۍ حصی د شخص د بیان آزادي او د قلم آزادي ده. د مذهب آزادي د اطلاع رسونی آزادي او واده کولو یا نه کولو آزادي عبارت دي د شخص له فردي آزادۍ او د فکر او عقل له حیات څخه.

د همدی نظریې پلویان وایي چی د دغه ازادیو د حصول لپاره د قانون حمایت ته اړتیا ده او باید اقلیتونو ته هم دغه حق ورکړل شي. ډیر نور غربي فیلسوفان له مختلفو لارو د فردي ازادۍ د حمایت غږ پورته کوي. د نمونی په خاطر بنیامین کنسټنټ باور درلود چی مذهبي آزادي د مالکیت آزادي او د عقیدی آزادي د یوی پرمختللی ټولنی بنیادي ضرورتونه دي. ځینی نور د بیان او خپرونو په آزادۍ ټینگار کوي. هغوئ چی له فردي آزادۍ دفاع کوي ډېر زیات دي خو باید له جان ملټ، ټام پین، ماري ویسټن کرافټ، توماس جیفرسن او جي ایس میل روزولټ څخه یادونه وکړو.

د پایلی په توگه وییلی شو چی د یوی ټولنی وضعیت د هغه ټولنی آزادي راته تشخیصوي. ښکاره ده چی د بیان او فکر آزادي نه وي موږ حتی د سوال کولو لپاره هم خوله نشو خلاصولی پاتی خو لا د ټولنی د نورو ضرورتونو د رفع کولو هوډ او اقدام.